

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1855/2006/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko izveido programmu “Kultūra” (2007—2013.) 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/116/EK (2006. gada 12. decembris) par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem (kodificēta versija) 12
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/118/EK (2006. gada 12. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos 19
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/122/EK (2006. gada 12. decembris), ar ko trīsdesmito reizi groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (perfluoroktānsulfonāti) ⁽¹⁾ 32

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES LĒMUMS Nr. 1855/2006/EK

(2006. gada 12. decembris),

ar ko izveido programmu “Kultūra” (2007.-2013.)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

demokrātiju, cilvēka cieņas un integritātes ievērošanu, iecietību un solidaritāti, pilnībā ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 151. panta 5. punkta pirmo ievilkumu,

- (4) Ir svarīgi, lai kultūras nozare dotu ieguldījumu un piedalītos plašākā Eiropas politikas attīstībā. Tā kā kultūras nozare pati par sevi ir nozīmīgs darba devējs un turklāt pastāv acīmredzama saikne starp kultūru un ekonomikas attīstību, ir svarīgi stiprināt kultūras politiku reģionālā, valsts un Eiropas mērogā. Attiecīgi būtu jāpalielina kultūras industriju nozīme ar Lisabonas Stratēģiju saistītās pārmaiņās, jo šīs nozares dod arvien lielāku ieguldījumu Eiropas ekonomikā.

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

- (5) Ir svarīgi arī veicināt aktīvu pilsonību un stiprināt cīņu pret jebkāda veida diskrimināciju, tostarp rasismu un ksenofobiju. Vairojot pēc iespējas vairāku cilvēku iespējas baudīt kultūru, var apkarot sociālo atstumtību.

tā kā:

- (6) Līguma 3. pantā paredzēts, ka – veicot visas minētajā pantā nosauktās darbības – Kopienai jātiecas novērst nevienlīdzību un veicināt vīriešu un sieviešu līdztiesību.
- (7) Kultūras programmas “Kaleidoskops”, “Ariadne” un “Rafaels”, un “Kultūra 2000”, kas izklāstītas, attiecīgi, Lēmumos Nr. 719/96/EK ⁽³⁾, Nr. 2085/97/EK ⁽⁴⁾, Nr. 2228/97/EK ⁽⁵⁾ un Nr. 508/2000/EK ⁽⁶⁾, ir pozitīvi posmi, īstenojot Kopienas rīcību kultūras jomā. Tādējādi ir gūta vērā ņemama pieredze, jo īpaši izvērtējot šīs kultūras programmas. Šobrīd ir nepieciešams racionalizēt un

- (1) Ir būtiski veicināt sadarbību un apmaiņu kultūras jomā, lai cienītu un sekmētu kultūru un valodu dažādību Eiropā un uzlabotu Eiropas pilsoņu zināšanas par citām Eiropas kultūrām, vienlaikus veicinot apziņu par kopīgo kultūras mantojumu. Tādējādi sadarbības popularizēšana kultūras un valodu jomā, kā arī kultūru un valodu dažādības popularizēšana palīdz Eiropas Savienības pilsonību padarīt par taustāmu realitāti, sekmējot Eiropas pilsoņu tiešu dalību integrācijas procesā.

- (2) Aktīva kultūras politika Eiropas kultūru dažādības saglabāšanai, kā arī Eiropas kopīgo kultūras aspektu un kultūras mantojuma popularizēšanai, var uzlabot Eiropas Savienības ārējo redzamību.

- (3) Lai pilsoņi pilnībā atbalstītu Eiropas integrāciju un piedalītos tajā, būtu vairāk jāuzsver, cik būtiski viņu identitātei ir kopīgās kultūras vērtības un saknes, kā arī piederība sabiedrībai, kas balstīta uz brīvību, taisnīgumu,

⁽¹⁾ OV C 164, 5.7.2005., 65. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 24. oktobra Nostāja (OV C 272 E, 9.11.2006., 233. lpp.), Padomes 2006. gada 18. jūlija Kopējā nostāja (OV C 238 E, 3.10.2006., 18. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 24. oktobra Nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta). Padomes 2006. gada 11. decembra Lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 719/96/EK (1996. gada 29. marts), ar ko izveido programmu, lai atbalstītu mākslas un kultūras darbības ar Eiropas dimensiju (*Kaleidoscope*) (OV L 99, 20.4.1996., 20. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 477/1999/EK (OV L 57, 5.3.1999., 2. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 2085/97/EK (1997. gada 6. oktobris), ar ko izveido programmu atbalstam, tostarp tulkošanas, grāmatu un lasīšanas jomā (*Ariadne*) (OV L 291, 24.10.1997., 26. lpp.). Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 476/1999/EK (OV L 57, 5.3.1999., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 2228/97/EK (1997. gada 13. oktobris), ar ko izveido Kopienas rīcības programmu kultūras mantojuma jomā (*Raphaël programma*) (OV L 305, 8.11.1997, 31. lpp.). Lēmums atcelts ar Lēmumu Nr. 508/2000/EK (OV L 63, 10.3.2000., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 508/2000/EK (2000. gada 14. februāris), ar ko izveido programmu Kultūra 2000 (OV L 63, 10.3.2000., 1. lpp.). Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.).

stiprināt Kopienas darbības kultūras jomā, pamatojoties uz izvērtējumu un ieinteresēto pušu starpā notikušo apspriežu rezultātiem, kā arī uz Eiropas iestāžu darbu. Tālāk būtu jāizveido programma.

organizācijas un sekmēt Eiropas interešu tematu izpēti, kā arī informācijas apkopošanu un izplatīšanu un darbības, lai pēc iespējas palielinātu projektu ietekmi Eiropas sadarbības jomā, kā arī Eiropas kultūras politikas izstrādes jomā.

- (8) Eiropas iestādes dažādos gadījumos ir izteikušas savu viedokli par tēmām, kas skar Kopienas rīcību kultūras jomā, un par kultūras sadarbības izaicinājumu, jo īpaši Padomes 2002. gada 25. jūnija Rezolūcijā par jaunu darba plānu Eiropas sadarbībai kultūras jomā⁽¹⁾ un 2002. gada 19. decembra Rezolūcijā, ar kuru īstenoja darba plānu Eiropas sadarbībai kultūras jomā⁽²⁾, Eiropas Parlamenta 2001. gada 5. septembra Rezolūcijā par kultūru sadarbību Eiropas Savienībā⁽³⁾, 2002. gada 28. februāra Rezolūcijā par programmas "Kultūra 2000" īstenošanu⁽⁴⁾ un 2002. gada 22. oktobra Rezolūcijā par teātra un skatuves mākslas dinamisma nozīmi paplašinātajā Eiropā⁽⁵⁾, kā arī 2003. gada 4. septembra Rezolūcijā par kultūras nozares uzņēmumiem⁽⁶⁾ kā arī Reģionu komitejas 2003. gada 9. oktobra Atzinumā par programmas Kultūra 2000 paplašināšanu.
- (9) Padome savās iepriekšminētajās rezolūcijās uzsvēra, cik vajadzīgi ir Kopienas mērogā pieņemt saskaņotāku pieeju attiecībā uz kultūru un ka Eiropas pievienotā vērtība ir svarīgs un noteicošs jēdziens Eiropas sadarbības īstenošanā kultūras jomā, kā arī vispārējs priekšnosacījums Kopienas pasākumiem kultūras jomā.
- (10) Lai realizētu ieceri par kopēju kultūras telpu Eiropas tautām, ir svarīgi sekmēt kultūras darbinieku starpvalstu mobilitāti, māksliniecisku un kultūras darbu un produktu starpvalstu apriti, kā arī veicināt dialogu un apmaiņu kultūras jomā.
- (11) Padome 2004. gada 16. novembra Secinājumos par kultūras darba plānu (2005.-2006.), Eiropas Parlaments 2003. gada 4. septembra Rezolūcijā par kultūras industrijām un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja 2004. gada 28. janvāra Atzinumā par kultūras industrijām Eiropā ir pauduši viedokli, ka vajadzētu vairāk ņemt vērā tādu kultūras industriju saimnieciskās un sociālās iezīmes, kas nav audiovizuālās industrijas. Turklāt jaunajā programmā būtu jāņem vērā sagatavošanās darbības tādai sadarbībai kultūras jautājumos, kas veicināta no 2002.-2004. gadā.
- (12) Saistībā ar to ir jāveicina kultūras darbinieku pastiprināta sadarbība, mudinot tos izveidot daudzgadu sadarbības projektus, tādējādi ļaujot tiem izvērst kopējas darbības, nodrošināt atbalstu mērķtiecīgākiem pasākumiem ar īstenu Eiropas pievienoto vērtību, atbalstīt simboliskus kultūras pasākumus, atbalstīt Eiropas kultūras sadarbības
- (13) Atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumam Nr. 1622/2006/EK (2006. gada 24. oktobris), ar ko nosaka Kopienas rīcību pasākumam Eiropas Kultūras galvaspilsēta no 2007. līdz 2019. gadam⁽⁷⁾, būtu jāpiešķir atbilstīgs finansējums šim pasākumam, kas guvis lielu Eiropas iedzīvotāju ievēribu un stiprina iedzīvotāju piederības sajūtu kopīgai kultūras telpai. Vislielākā nozīme saistībā ar šo pasākumu būtu jāpiešķir sadarbībai Eiropā kultūras jomā.
- (14) Atbalsts būtu jāpiešķir to Eiropas kultūras sadarbības organizāciju darbībām, kas pilda Eiropas kultūras vēstnieku pienākumus, pamatojoties uz Eiropas Savienības gūto pieredzi saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 792/2004/EK (2004. gada 21. aprīlis), ar ko ievieš Kopienas rīcības programmu, kas vajadzīga, lai atbalstītu Eiropas līmeņa organizācijas kultūras jomā⁽⁸⁾.
- (15) Programmai, ievērojot vārda brīvības principu, ir jāveicina Eiropas Savienības centieni, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību un cīņu pret visa veida diskrimināciju.
- (16) Eiropas Savienības kandidātvalstis un EBTA dalībvalstis, kas pievienojušās EEZ līgumam, būtu jāatzīst par iespējamiem Kopienas programmu dalībniekiem atbilstīgi nolīgumiem, kas noslēgti ar minētajām valstīm.
- (17) Eiropadomes Saloniku sanāsmē 2003. gada 19. un 20. jūnijā tika pieņemta "Saloniku Darba kārtība Rietumbalkānu valstīm: ceļā uz Eiropas integrāciju", kurā paredzēts, ka Kopienas programmām vajadzētu būt atvērtām valstīm, kurās norit stabilizācijas un asociācijas process, pamatojoties uz pamatnolīgumiem, kas Kopienai jāparaksta ar minētajām valstīm. Nepieciešamības gadījumā, minētās valstis saskaņā ar budžeta plāna izskatīšanu var piedalīties programmā vai sadarboties ierobežotā apjomā saskaņā ar papildus asinājumu piešķiršanu un īpašām procedūrām, par ko jāvienojas iesaistītajām pusēm.
- (18) Programmai vajadzētu būt pieejamai arī sadarbībai ar citām trešām valstīm, kas ir parakstījušas tādus nolīgumus ar Kopienām, kuros iekļauti kultūras jautājumi saskaņā ar procedūrām, kas jānosaka.

(1) OV C 162, 6.7.2002., 5. lpp.

(2) OV C 13, 18.1.2003., 5. lpp.

(3) OV C 72 E, 21.3.2002., 142. lpp.

(4) OV C 293 E, 28.11.2002., 105. lpp.

(5) OV C 300 E, 11.12.2003., 156. lpp.

(6) OV C 76 E, 25.3.2004., 459. lpp.

(19) Lai paaugstinātu Kopienas darbību pievienoto vērtību, ir nepieciešams nodrošināt saskaņību un savstarpēju papildī-

(7) OV L 304, 3.11.2006., 1. lpp.

(8) OV L 138, 30.4.2004., 40. lpp.

nāmību starp darbībām, kas veiktas saistībā ar šo lēmumu un citām attiecīgām Kopienas politikām, darbībām un instrumentiem saskaņā ar Līguma 151. panta 4. punktu. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš saistībām starp Kopienas pasākumiem kultūras jomā un izglītības jomā, kā arī darbībām, ar ko veicina paraugprakses apmaiņu un tuvāku sadarbību Eiropas mēroga.

(20) Attiecībā uz Kopienas atbalsta īstenošanu, būtu jāņem vērā kultūras nozares specifiskās īpatnības Eiropā un īpaša uzmanība jāpievērš tam, lai administratīvās un finanšu procedūras pēc iespējas vienkāršotu un piemērotu noteiktajiem mērķiem, kā arī kultūras nozares attīstībai un praksei.

(21) Komisija, dalībvalstis un kultūras kontaktpunkti darbosies, lai iedrošinātu mazāko kultūras pakalpojumu sniedzēju dalību daudzgadu sadarbības projektos un to darbību organizēšanā, kas paredzētas potenciālo projekta partneru pulcēšanai.

(22) Programmā būtu jāapkopo īpašās Eiropas kultūras pakalpojumu sniedzēju zināšanas un pieredze. Vajadzības gadījumā Komisijai un dalībvalstīm būtu jāveic pasākumi, lai pievērstos tam, ka ir zemi kultūras pakalpojumu sniedzēju dalības rādītāji kādā dalībvalstī vai programmā iesaistītajā valstī.

(23) Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm būtu jānodrošina nepārtraukta programmas uzraudzība un izvērtēšana, lai to varētu pielāgot, jo īpaši attiecībā uz prioritāru pasākumu īstenošanu. Izvērtējumā būtu jāiekļauj ārējais izvērtējums, ko veic neatkarīgas, neieinteresētas struktūras.

(24) Programmas pārraudzības un izvērtēšanas procedūrās būtu jāizmanto mērķi un indikatori, kas ir konkrēti, izmērāmi, sasniedzami, atbilstīgi mērķiem un noteiktajiem termiņiem.

(25) Būtu jāsteno atbilstīgi pasākumi, lai novērstu pārkāpumus un krāpšanu un lai atgūtu pazaudētus, nepiemēroti piešķirtus vai izlietotus līdzekļus.

(26) Ir jāizveido vienots kultūru sadarbības finansēšanas un plānošanas instruments ar nosaukumu Programma "Kultūra" laikposmam no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

(27) Ar šo lēmumu visam programmas laikam paredz finansējumu, kas ir galvenā atsauce, kā paredzēts 37. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas Iestāžu nolīgumā

(2006. gada 17. maijs) par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾.

(28) Šā lēmuma īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽²⁾.

(29) Šā lēmuma finansiālai īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 (2002. gada 25. jūnijs) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam ⁽³⁾, (turpmāk "Finanšu regula") un saskaņā ar Komisijas Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002 (2002. gada 23. decembris), ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 ⁽⁴⁾.

(30) Kopienas darbība papildina valstu vai reģionālu darbību kultūru sadarbības jomā. Ņemot vērā to, ka šā lēmuma mērķus – proti, paplašināt Eiropas kultūras telpu, kas balstīta uz kopēju kultūras mantojumu (kultūras darbinieku starpvalstu mobilitāte Eiropā, mākslas darbu, māksliniecisku un kultūras produktu starpvalstu aprīte un starpkultūru dialogs) – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs attiecīgo jautājumu starpvalstu rakstura dēļ, un to, ka darbības apjoma vai seku dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā lēmumā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(31) Būtu jāizstrādā pārejas noteikumi, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no Lēmumos Nr. 508/2000/EK un Nr. 792/2004/EK paredzētajām programmām uz programmu, kas izveidota ar šo lēmumu,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Izveide un darbības ilgums

1. Ar šo lēmumu izveido programmu "Kultūra", kas ir kopēja daudzgadu programma Kopienas pasākumiem kultūras jomā, kas pieejama visām kultūras nozarēm un visu kategoriju kultūras pakalpojumu sniedzējiem (turpmāk "programma").

2. Programmu īsteno laikposmā no 2007. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim.

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

⁽³⁾ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 357, 31.12.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 1248/2006 (OV L 227, 19.8.2006., 3. lpp.).

2. pants

Budžets

1. Programmas īstenošanai paredzētais finansējums 1. pantā minētajam laikposmam ir EUR 400 miljoni.

2. Gada apropriācijas piešķir budžeta lēmējinstītūcija atbilstīgi finanšu shēmai.

3. pants

Mērķi

1. Programmas vispārējais mērķis ir paplašināt Eiropas iedzīvotājiem kopīgu kultūras telpu, kuras pamatā ir kopējs kultūras mantojums, attīstot mākslinieku, kultūras darbinieku un programmas dalībvalstu kultūras iestāžu sadarbību kultūras jomā, lai veicinātu Eiropas pilsonības izveidi. Programma ir atvērta kultūras industrijām, kas nav audiovizuālās industrijas, jo īpaši mazajiem kultūras uzņēmumiem, ja šādas industrijas darbojas kā bezpeļņas struktūras kultūras jomā.

2. Programmas īpašie mērķi ir šādi:

- a) sekmēt kultūras darbinieku starpvalstu mobilitāti;
- b) veicināt darbu un māksliniecisku un kultūras produktu starpvalstu apriti;
- c) sekmēt starpkultūru dialogu.

4. pants

Darbības jomas

1. Šīs programmas mērķus sasniedz, īstenojot šādus pasākumus, kas aprakstīti pielikumā:

- a) atbalsts šādām darbībām kultūras jomā:
 - daudzgadu sadarbības projektiem,
 - sadarbības pasākumiem,
 - īpašām darbībām;
- b) atbalsts Eiropas līmeņa organizācijām kultūras jomā;
- c) atbalsts izpētei, kā arī informācijas apkopošanai un izplatīšanai un darbības, lai pēc iespējas palielinātu projektu ietekmi Eiropas sadarbībā kultūras jomā, kā arī Eiropas kultūras politikas izstrādes jomā.

2. Šos pasākumus veic saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti pielikumā.

5. pants

Noteikumi attiecībā uz trešām valstīm

1. Dalība programmā ir atvērta šādām valstīm:

- a) EBTA valstīm, kas ir EEZ dalībnieces – saskaņā ar EEZ līguma noteikumiem;
- b) kandidātvalstīm, kas izmanto pirmspievienošanās stratēģijas, lai pievienotos Savienībai – saskaņā ar vispārējiem principiem, noteikumiem un procedūrām šo valstu dalībai Kopienas programmās, kuri izstrādāti saskaņā ar pamatnolīgumiem;
- c) Rietumbalkānu valstīm – atbilstīgi procedūrām, kas noteiktas ar šīm valstīm, saskaņā ar pamatnolīgumiem, kas paredz minēto valstu dalību Kopienas programmās.

Ja izpildīti nosacījumi un piešķirtas papildu apropriācijas, šajā punktā uzskaitītās valstis pilnībā piedalās programmā.

2. Programma ir atvērta arī sadarbībai ar citām trešām valstīm, kas ir noslēgušas tādus asociācijas vai sadarbības nolīgumus ar Kopienas, kas ietver kultūras klauzulas, pamatojoties uz papildu apropriācijām un īpašām procedūrām, kas jānosaka.

Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās Rietumbalkānu valstis, kas nevēlas pilnībā piedalīties programmā, var veidot sadarbību ar programmu saskaņā ar šajā punktā paredzētajiem nosacījumiem.

6. pants

Sadarbība ar starptautiskām organizācijām

Programma ļauj īstenot sadarbību ar kultūras jomā kompetentām starptautiskām organizācijām, tādām kā UNESCO vai Eiropas Padome, pamatojoties uz kopīgiem ieguldījumiem un saskaņā ar dažādiem noteikumiem, kas ir spēkā katrā iestādē vai organizācijā, lai īstenotu 4. pantā uzskaitītos pasākumus.

7. pants

Savstarpēja papildināmība ar citiem Kopienas instrumentiem

Komisija nodrošina programmas saikni ar citiem Kopienas instrumentiem, jo īpaši instrumentiem, kas attiecas uz struktūrfondiem un kas pastāv tādās jomās kā izglītība, arodapmācība, pētniecība, informācijas sabiedrība, pilsonība, jaunatne, sports, valodas, sociālā integrācija, ES ārējās attiecības un jebkādas diskriminācijas apkarošana.

8. pants

Īstenošana

1. Komisija īsteno šajā programmā noteiktās Kopienas darbības saskaņā ar pielikumu.

2. Saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto procedūru pieņem šādus pasākumus:

- a) gada darbības plānu, tostarp prioritātes, atlases kritērijus un procedūras;
- b) gada budžetu un līdzekļu sadalījumu starp dažādām programmas darbībām;
- c) procedūras programmas uzraudzībai un izvērtēšanai;
- d) finansiālo atbalstu, ko Kopiena sniedz saskaņā ar 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu: apjomu, ilgumu, sadalījumu un saņēmējus.

3. Visus pārējos pasākumus, kas vajadzīgi šā lēmuma īstenošanai, pieņem saskaņā ar 9. panta 3. punktā minēto procedūru.

9. pants

Komiteja

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 4. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 4. panta 3. punktā paredzētais termiņš ir divi mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 3. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.
4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

10. pants

Kultūras kontaktpunkti

1. Kultūras kontaktpunkti, kas definēti pielikuma I.3.1. punktā, darbojas kā īstenošanas iestādes, kas valsts mērogā izplata informāciju par programmu, ņemot vērā Finanšu regulas 54. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu.

2. Kultūras kontaktpunkti atbilst šādiem kritērijiem:

- a) tiem ir pietiekams daudzums darbinieku ar profesionālām iemaņām un valodu prasmēm, kas atbilstīgas darbam starptautiskas sadarbības jomā;

b) tiem ir piemērota infrastruktūra, jo īpaši attiecībā uz informācijas un komunikāciju tehnoloģijām;

c) to administratīvā darbība nodrošina apmierinošu uzdevumu izpildi un interešu konfliktu novēršanu.

11. pants

Finanšu noteikumi

1. Finansiāls atbalsts ir dotācijas juridiskām personām. Saskaņā ar Finanšu regulas 114. panta 1. punktu dažos gadījumos dotācijas var piešķirt arī fiziskām personām. Komisija var piešķirt prēmijas arī fiziskām vai juridiskām personām par īstenotajiem pasākumiem vai projektiem saistībā ar programmu. Atkarībā no darbības būtības, var atļaut vienotas likmes finansējumu un/vai vienības izmaksu likmes.

2. Komisija, ņemot vērā saņēmēju īpatnības un darbību būtību, var izlemt, vai atbrīvot saņēmējus no to profesionālo iemaņu un kvalifikāciju pārbaudes, kas vajadzīgas ierosināto darbību vai darbības programmu pabeigšanai.

3. Dotācijas vai prēmijas var piešķirt īpašām darbībām, ko īsteno Eiropas Kultūras galvaspilsētas, kas izraudzītas atbilstīgi Lēmumam 1419/1999/EK.

12. pants

Atbalsts citiem Kopienas mērķiem

Programma veicina Kopienas transversālo mērķu stiprināšanu, jo īpaši:

- a) sekmējot vārda brīvības pamatprincipu;
- b) uzlabojot apzināšanos, cik svarīgi veicināt ilgtspējīgu attīstību;
- c) tiecoties Eiropas Savienībā veicināt savstarpēju sapratni un iecietību;
- d) novēršot jebkādu diskrimināciju dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ.

Īpašu uzmanību pievērš programmas saderībai un papildināmībai ar citām Kopienas politikām kultūras sadarbībai ar trešām valstīm.

13. pants

Pārraudzība un izvērtēšana

1. Komisija nodrošina regulāru programmas pārraudzību attiecībā uz tās mērķu sasniegšanu. Programmu īsteno, izmantojot pārraudzības un izvērtēšanas procesa rezultātus.

Pārraudzība jo īpaši ietver 3. punkta a) un c) apakšpunktā minēto ziņojumu sastādīšanu.

Pamatojoties uz pārraudzības ziņojumiem, programmas īpašos mērķus var pārskatīt saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru.

2. Komisija nodrošina programmas regulāru, ārēju un neatkarīgu izvērtēšanu.

3. Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai:

- a) ne vēlāk kā 2010. gada 31. decembrī – starpposma izvērtēšanas ziņojumu par programmas īstenošanas rezultātiem un īstenošanas kvalitatīvajiem un kvantitatīvajiem aspektiem;
- b) ne vēlāk kā 2011. gada 31. decembrī – paziņojumu par programmas turpināšanu;
- c) ne vēlāk kā 2015. gada 31. decembrī – *ex post* izvērtēšanas ziņojumu.

14. pants

Pārejas noteikumi

Darbības, kas sāktas līdz 2006. gada 31. decembrim, pamatojoties uz Lēmumiem Nr. 508/2000/EK un Nr. 792/2004/EK, turpina pārvaldīt līdz to noslēgumam saskaņā ar minēto lēmumu noteikumiem.

Komiteju, kas izveidota saskaņā ar Lēmuma Nr. 508/2000/EK 5. pantu, aizstāj ar šā lēmuma 9. pantā paredzēto komiteju.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Strasbūrā, 2006. gada 12. decembris.

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs*

J. BORRELL FONTELLES

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*

M. PEKKARINEN

PIELIKUMS

I. DARBĪBU UN PASĀKUMU APRAKSTS

1. **Pirmā daļa: atbalsts kultūras darbībām**1.1. *Daudzgažu sadarbības projekti*

Programma atbalsta ilgtspējīgus un strukturētus sadarbības projektus, lai apkopotu īpašās visas Eiropas kultūras pakalpojumu sniedzēju zināšanas un pieredzi. Atbalstu sadarbības projektiem piešķir to sākuma un strukturēšanas fāzē vai to ģeogrāfiskās paplašināšanās fāzē. Atbalsta mērķis ir sekmēt, lai tie izveidotu ilgtspējīgus darbības pamatus un iegūtu finansiālu autonomiju.

Katrā sadarbības projektā iesaista vismaz sešus pakalpojumu sniedzējus no sešām dažādām programmā iesaistītajām valstīm. Tā mērķis ir pulcināt dažādus kultūras pakalpojumu sniedzējus no vienas vai vairākām nozarēm dažādās daudzgažu darbībās, kas pēc būtības var aptvert vienu vai vairākas nozares, bet kam tomēr ir jācenšas īstenot kopēju mērķi.

Katrs sadarbības projekts ir paredzēts, lai īstenotu vairākas strukturētas daudzgažu darbības kultūras jomā. Šīs darbības jāīsteno visā Kopienas finansējuma piešķiršanas laikposmā. Šīm darbībām jāuzstāda vismaz divi no trim 3. panta 2. punktā noteiktajiem īpašajiem mērķiem. Priekšroku dos tādiem sadarbības projektiem, kas paredz izvērst darbības, lai sasniegtu visus trīs minētā panta īpašos mērķus.

Sadarbības projektus izvēlas konkursa kārtībā saskaņā ar Finanšu regulu. Šajā sakarā izvēli izdara, cita starpā pamatojoties uz iesaistīto organizatoru atzītu kompetenci attiecīgajā jomā, to finansiālajām un operatīvajām spējām veikt ierosinātās darbības, šo darbību kvalitāti un to atbilstību vispārējam mērķim un īpašajiem mērķiem, kā izklāstīts 3. pantā.

Sadarbības projekti ir jāveido, pamatojoties uz sadarbības nolīgumu, proti, kopēju juridisku dokumentu vienā no iesaistītajām valstīm, ko parakstījuši visi iesaistītie organizatori.

Kopienas atbalsts nedrīkst pārsniegt 50 % no projekta budžeta, un to pakāpeniski samazina. Tas nedrīkst būt lielāks par EUR 500 000 gadā visām sadarbības projektu darbībām. Šo atbalstu piešķir uz trīs līdz piecu gadu laikposmu.

Piemēram, aptuveni 32 % no kopējā programmai piešķirtā budžeta ir paredzēti šāda veida atbalstam.

1.2. *Sadarbības pasākumi*

Programma atbalsta nozaru un starpnozaru kultūras sadarbības pasākumus starp Eiropas kultūras pakalpojumu sniedzējiem. Prioritāti piešķir jaunradei un novatoriskām darbībām. Īpaši veicina tās darbības, kas pēta sadarbības veidus, lai sekmētu to darbību ilgtermiņā.

Katru darbību izstrādā un īsteno partnerībā ar vismaz trīs kultūras pakalpojumu sniedzējiem trīs dažādās iesaistītajās valstīs, neatkarīgi no tā, vai šie pakalpojumu sniedzēji pārstāv vai nepārstāv vienu vai vairākas nozares.

Saskaņā ar Finanšu regulu un tās izpildes pasākumiem darbības izraugās, ņemot vērā iesniegtos priekšlikumus. Šajā sakarā izvēli izdara, cita starpā pamatojoties uz iesaistīto organizatoru atzītu kompetenci attiecīgajā jomā, to finansiālajām un operatīvajām spējām veikt ierosinātās darbības, šo darbību kvalitāti un to atbilstību vispārējam mērķim un īpašajiem mērķiem, kā izklāstīts 3. pantā.

Kopienas atbalsts nedrīkst pārsniegt 50 % no projekta budžeta. Tas nedrīkst būt mazāks par EUR 50 000, nedz arī lielāks par EUR 200 000. Maksimālais atbalsta sniegšanas ilgums ir 24 mēneši.

Nosacījumi par obligāto projekta iesniegšanai vajadzīgo pakalpojuma sniedzēju skaitu, kā arī par Kopienas atbalsta maksimāli pieļaujamo un obligāto apjomu var pielāgot, lai ņemtu vērā literatūras tulkošanas konkrētos apstākļus.

Piemēram, aptuveni 29 % no kopējā programmai piešķirtā budžeta ir paredzēti šāda veida atbalstam.

1.3. Īpašas darbības

Programma atbalsta arī īpašas darbības. Šīs darbības ir īpašas tādā ziņā, ka tām vajadzētu būt ievērojamām apjoma un vērtības ziņā, jāgūst būtiska rezonanse Eiropiešu vidū un būtu jāpalīdz paaugstināt viņu piederības sajūtu vienai kopienai, kā arī viņi būtu jāinformē par dalībvalstu kultūru daudzveidību un starpkultūru un starptautisko dialogu. Tām jāsasniež vismaz divi no trim 3. pantā izklāstītajiem īpašajiem mērķiem.

Šīm īpašajām darbībām arī būtu jāpalīdz veicināt Kopienas kultūras darbību redzamība gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās. Tām arī jāsekmē pasaules informētība par Eiropas kultūras bagātību un dažādību.

Ievērojamu atbalstu piešķirs arī saistībā ar pasākumu "Eiropas Kultūras galvaspilsētas", lai atbalstītu darbības, kas nodrošina Eiropas redzamību un Eiropas starpkultūru sadarbību.

Īpašas darbības var arī ietvert prēmiju piešķiršanu, ja tās izceļ māksliniekus, mākslas darbus, mākslas vai kultūras sasniegumus, nodrošinot to apriti ārpus valsts robežām, kā arī veicinot to mobilitāti un apmaiņu.

Atbalstu var piemērot arī sadarbības pasākumiem ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām, kā noteikts 5. panta 2. punktā un 6. pantā.

Minētie piemēri nav pilnīgs to pasākumu saraksts, ko var atbalstīt saskaņā ar šo programmas daļu.

Īpašo darbību atlases procedūras būs atkarīgas no attiecīgās darbības. Finansējumu piešķirs konkursa kārtībā, izņemot Finanšu regulas 54. un 168. pantā minētos gadījumus. Ņems vērā arī katras darbības atbilstību programmas vispārējam mērķim un īpašajiem mērķiem, kā izklāstīts šā lēmuma 3. pantā.

Kopienas atbalsts nedrīkst pārsniegt 60 % no projekta budžeta.

Piemēram, aptuveni 16 % no kopējā programmai piešķirtā budžeta ir paredzēti šāda veida atbalstam.

2. Otrā daļa: Atbalsts Eiropas līmeņa organizācijām kultūras jomā

Atbalstu piešķir kā darbības dotāciju, lai līdzfinansētu izdevumus saistībā ar pastāvīgu darbības programmu tādai struktūrai, kas cenšas sasniegt vispārēju Eiropas interešu mērķi kultūras jomā vai tādu mērķi, kas veido Savienības politikas jomas daļu šajā nozarē.

Dotācijas piešķir, pamatojoties uz katru gadu izsludinātiem konkursiem.

Piemēram, aptuveni 10 % no kopējā programmai piešķirtā budžeta ir paredzēti šai daļai.

Kultūras sadarbības iestādes var saņemt atbalstu vienā vai vairākās šādās formās:

- nodrošinot pārstāvību Kopienas mērogā,
- apkopojot vai izplatot informāciju, lai sekmētu Eiropas Kopienas kultūras sadarbību,
- Eiropas mērogā veidojot sadarbības tīklus organizācijām kultūras jomā,
- piedaloties kultūras sadarbības projektu realizēšanā vai uzņemoties Eiropas kultūras vēstnieku pienākumus.

Šīm struktūrām jāatspoguļo patiesa Eiropas dimensija. Šajā sakarā tām savas darbības jāveic Eiropas mērogā, pašu spēkiem vai vairāku koordinētu asociāciju veidā, un to struktūrām (reģistrētajiem biedriem) un darbībām jābūt ar iespējamu Eiropas mēroga ietekmi vai jādarbojas vismaz septiņās Eiropas valstīs.

Šī daļa ir atvērta struktūrām, kurām sniedz atbalstu saskaņā ar Lēmuma Nr. 792/2004/EK I pielikuma 2. daļu, kā arī ikvienai citai aktīvai Eiropas līmeņa struktūrai kultūras jomā, ja tā atbilst šā lēmuma 3. pantā izklāstītajiem mērķiem un šā lēmuma noteikumiem.

Šo darbības dotāciju saņēmējus izraugās, balstoties uz iesniegtajiem priekšlikumiem. To dara, ņemot vērā iestādes darbības programmas atbilstību 3. pantā izklāstītajiem īpašajiem mērķiem.

Kopējās darbības dotācijas, ko piešķir saskaņā ar šo daļu, nedrīkst pārsniegt 80 % no struktūras pieļaujamajiem izdevumiem gadā, kurā dotācija piešķirta.

3. Trešā daļa: atbalsts izpētei, kā arī informācijas apkopošanai un izplatīšanai un lai pēc iespējas palielinātu projektu ietekmi kultūras sadarbības jomā

Piemēram, aptuveni 5 % no kopējā programmai piešķirtā budžeta ir paredzēti šai daļai.

3.1. Atbalsts kultūras kontaktpunktiem

Lai nodrošinātu mērķtiecīgu, efektīvu un fundamentālu programmas praktiskās informācijas izplatīšanu, tā paredz atbalstu no kultūras kontaktpunktiem. Šīs struktūras, kas darbojas valstu līmenī, veido uz brīvprātības principa atbilstīgi Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2342/2002 39. pantam.

Kultūras kontaktpunktu uzdevumi ir:

- popularizēt programmu;
- sekmēt programmas pieejamību pēc iespējas daudziem kultūras jomas speciālistiem un darbiniekiem un veicināt viņu dalību programmas darbībā, efektīvi izplatot informāciju un izstrādājot atbilstīgas sadarbības tīklu veidošanas ierosmes;
- dibināt efektīvas saiknes ar dažādām iestādēm, kas sniedz atbalstu kultūras nozarei dalībvalstīs, tādējādi sekmējot papildināmību starp programmas darbībām un valstu atbalsta pasākumiem;
- vajadzības gadījumā nodrošināt informāciju par citām Kopienas programmām, kas pieejamas kultūras projektiem.

3.2. Atbalsts izpētei kultūras sadarbības jomā

Programma atbalsta pētījumus un izpēti Eiropas kultūras sadarbības un Eiropas kultūras politikas izstrādes jomā. Šā atbalsta mērķis ir palielināt informācijas un datu apjomu un kvalitāti, lai izstrādātu salīdzinošus datus un izpēti par Eiropas mēroga sadarbību kultūras jomā, jo īpaši attiecībā uz mākslinieku un kultūras darbinieku mobilitāti, mākslas darbu, māksliniecisku un kultūras produktu apriti un starpkultūru dialogu.

Saskaņā ar šo daļu var tikt atbalstīti pētījumi un izpēte, kuru mērķis ir vairot zināšanas par Eiropas kultūras sadarbības fenomenu un radīt labvēlīgus apstākļus tā attīstībai. Īpaši veicinās statistikas datu iegūšanas un izpētes projektus.

3.3. Atbalsts informācijas apkopošanai un izplatīšanai, lai pēc iespējas palielinātu projektu ietekmi kultūras sadarbības jomā

Programma atbalsta informācijas apkopošanu un izplatīšanu, kā arī darbības, lai pēc iespējas palielinātu projektu ietekmi, izstrādājot jaunu interneta instrumentu, kas paredzēts kultūras speciālistu vajadzībām Eiropas kultūras sadarbības jomā.

Šim instrumentam būtu jāpadara iespējama pieredzes un labas prakses apmaiņa, un informācijas izplatīšana par programmu, kā arī Eiropas kultūras sadarbība plašākā nozīmē.

II. PROGRAMMAS VADĪBA

Programmas finansiālais segums var ietvert arī izmaksas, kas nepieciešamas sagatavošanas, pārraudzības, kontroles, revīzijas un izvērtēšanas darbībām, kas tieši nepieciešamas programmas vadībai un tās mērķu sasniegšanai, jo īpaši izpētei, sanāksmēm, informācijas un publikācijas darbībām, izmaksas, kas saistītas ar datortīkliem, kas galvenokārt veic informācijas apmaiņu, kā arī visas citas izmaksas, ko Komisija varētu izmantot tehniskas vai administratīvas palīdzības sniegšanai programmas vadībai.

III. PĀRBAUDES UN REVĪZIJAS

Projektam, kas atlasīti saskaņā ar 11. panta 2. punktā aprakstīto procedūru, izveido izlases revīzijas sistēmu.

Dotācijas saņēmējs Komisijai iesniedz visus apliecinātos dokumentus, kas saistīti ar izdevumiem piecu gadu laikposmā pēc pēdējā maksājuma datuma. Dotācijas saņēmējs vajadzības gadījumā nodrošina to, ka Komisijai tiek iesniegti arī apliecinātie dokumenti, kas atrodas pie partneriem vai locekļiem.

Komisija dotācijas izmantojuma revīziju var veikt tieši, izmantojot tās personālu, vai jebkura cita kvalificēta neatkarīga iestāde pēc tās izvēles. Šādu revīziju var veikt visā līguma darbības laikā un piecu gadu laikposmā no atlikuma izmaksas dienas. Attiecīgā gadījumā revīzijas konstatējumi var būt pamatā tam, lai Komisija pieņemtu lēmumus par atmaksāšanu.

Komisijas personālam un Komisijas pilnvarotajiem līgumdarbiniekiem ir tiesības atbilstīgos nolūkos piekļūt dotācijas saņēmēja birojiem un visai informācijai, tostarp informācijai elektroniskā formātā, kas vajadzīga, lai veiktu šādu revīziju.

Revīzijas palātai, kā arī Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) ir tādas pašas tiesības kā Komisijai, jo īpaši piekļuves tiesības.

Lai Kopienas finanšu intereses aizsargātu pret krāpšanu un citām nelikumībām, Komisija var veikt pārbaudes uz vietas atbilstīgi programmai saskaņā ar Padomes Regulu (Euratom, EK) Nr. 2185/96 ⁽¹⁾. Vajadzības gadījumā izmeklēšanu var veikt OLAF saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 ⁽²⁾.

IV. INFORMĀCIJA, SAZIŅA UN DARBĪBAS, KURU MĒRĶIS IR PĒC IESPĒJAS PALIELINĀT PROJEKTU IETEKMI

1. Komisija

Lai sekmētu programmas īstenošanu un vajadzības gadījumā veiktu informēšanas, publicēšanas, izplatīšanas darbības un citas darbības, kuru mērķis ir pēc iespējas palielināt projektu ietekmi, kā arī programmas uzraudzību un izvērtēšanu, Komisija var rīkot seminārus, konferences un sanāksmes. Šādas darbības var finansēt dotāciju vai valsts iepirkuma veidā, vai tos var organizēt un finansēt nepastarpināti pati Komisija.

2. Kontaktpunkti

Komisija un dalībvalstis pēc brīvprātības principa organizē un stiprina nepieciešamās informācijas apmaiņu programmas īstenošanai ar kultūras kontaktpunktu starpniecību, kas saskaņā ar Finanšu regulas 54. panta 2. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu darbojas kā valsts mēroga īstenošanas struktūras.

3. Dalībvalstis

Neskarot Līguma 87. pantu, dalībvalstis vajadzības gadījumā var izveidot atbalsta režīmus kultūras darbinieku individuālai mobilitātei, lai risinātu problēmu sakarā ar zemo līdzdalības līmeni programmā. Šo atbalstu var īstenot ceļojumu dotāciju veidā kultūras pakalpojumu sniedzējiem, lai atvieglotu starpvalstu projektu sagatavošanas posmu kultūras jomā.

⁽¹⁾ OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 136, 31.5.1999., 1. lpp.

V. KOPĒJĀ BUDŽETA SADALĪJUMS

Programmas gada budžeta sadalījums

	Budžeta procentuālā daļa
1. daļa (atbalsts kultūras darbībām)	Aptuveni 77 %
— daudzgadu sadarbības projekti	Aptuveni 32 %
— sadarbības pasākumi	Aptuveni 29 %
— īpašās darbības	Aptuveni 16 %
2. daļa (atbalsts Eiropas līmeņa organizācijām kultūras jomā)	Aptuveni 10 %
3. daļa – (atbalsts izpētei, informācija apkopošanai un izplatīšanai)	Aptuveni 5 %
Darbības izmaksu kopsumma	Aptuveni 92 %
Programmas administratīvās izmaksas	Aptuveni 8 %

Šīs procentuālās daļas ir indikatīvas, un 9. pantā paredzētā komiteja tās var mainīt saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto procedūru.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/116/EK

(2006. gada 12. decembris)

par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņiem

(kodificēta versija)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu un 55. pantu, un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 93/98/EEK (1993. gada 29. oktobris) par autortiesību un dažu blakustiesību aizsardzības termiņu saskaņošanu ⁽³⁾ ir būtiski grozīta ⁽⁴⁾. Skaidrības un praktisku iemeslu dēļ minētā direktīva būtu jākodificē.

(2) Bernes Konvencijā par literatūras un mākslas darbu aizsardzību un starptautiskajā Konvencijā par izpildītāju, fonogrammu producentu un raidorganizāciju tiesību aizsardzību (Romans Konvencija) ietverti tikai minimāli attiecīgo tiesību aizsardzības termiņi, līgumslēdzējām valstīm atstājot iespēju piešķirt garākus termiņus. Dažas dalībvalstis ir izmantojušas šīs tiesības. Turklāt dažas dalībvalstis nav pievienojušās Romas Konvencijai.

(3) Šā iemesla dēļ pastāv atšķirības attiecīgo valstu tiesību aktos, kas regulē autortiesību un blakustiesību aizsardzības termiņus, un tās var ierobežot preču brīvu apriti un brīvību sniegt pakalpojumus, kā arī traucēt konkurenci kopējā tirgū. Lai nodrošinātu līdzsvarotu iekšējā tirgus darbību, dalībvalstu tiesību akti būtu jāsaskaņo tā, lai vienādotu aizsardzības termiņus visā Kopienā.

(4) Ir būtiski noteikt ne tikai aizsardzības termiņus vispār, bet arī atsevišķus jautājumus, kas saistīti ar to īstenošanu, piemēram, dienu, no kuras aprēķina katru aizsardzības termiņu.

(5) Šīs direktīvas noteikumiem nebūtu jāiespaido to, kā dalībvalstis piemēro Bernes Konvencijas 14.a panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktu un 3. punktu.

(6) Minimālais aizsardzības termiņš, kas noteikts Bernes Konvencijā, t.i., autora mūžs un 50 gadi pēc viņa nāves, bija paredzēts, lai nodrošinātu aizsardzību autoram un pirmām divām viņa pēcteču paaudzēm. Vidējais mūža ilgums Kopienā ir pagarinājies tiktāl, ka šis termiņš jau vairs neilgst divas paaudzes.

(7) Dažas dalībvalstis ir paredzējušas garāku termiņu nekā 50 gadi pēc autora nāves, lai kompensētu pasaules karu iespaidu uz autoru darbu izmantošanu.

(8) Blakustiesību aizsardzībai dažas dalībvalstis ir ieviešas termiņu – 50 gadus pēc likumīgas publikācijas vai likumīgas publiskošanas.

(9) Diplomātu konference, kas Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) aizgādībā notika 1996. gada decembrī, tika noslēgta ar WIPO līgumu par izpildītāju un fonogrammām, kurā attiecīgi paredzēja izpildītāju un fonogrammu producentu aizsardzību. Šis līgums būtiski atjaunina blakustiesību starptautisko aizsardzību.

(10) Iegūtu tiesību pienācīga ievērošana ir viens no vispārīgiem tiesību principiem, ko aizsargā Kopienas juridiskā sistēma. Šā iemesla dēļ autortiesību un blakustiesību aizsardzības termiņi, kas ieviesti ar Kopienas tiesību aktiem, nevar mazināt tiesību subjektu aizsardzību Kopienā pirms Direktīvas 93/98/EEK stāšanās spēkā. Lai pēc iespējas mazinātu pagaidu pasākumu iespaidu un ļautu iekšējam tirgum labi darboties, aizsardzības termiņiem vajadzētu būt tādiem, lai tos drīz nevajadzētu atkal pārskatīt.

(11) Autortiesību un blakustiesību aizsardzības līmenim ir jābūt augstam, ņemot vērā to, ka šīs tiesības ir būtiskas intelektuālai jaunradei. To aizsardzība ļauj nodrošināt jaunradei un attīstībai vajadzīgos apstākļus autoru, kultūras nozaru, patērētāju un visas sabiedrības interesēs.

⁽¹⁾ 2006. gada 26. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2006. gada 30. novembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 290, 24.11.1993., 9. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK (OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.).

⁽⁴⁾ Skat. I pielikuma A daļu.

- (12) Lai nodrošinātu tādu maksimālu aizsardzību, kas reizē atbilstu iekšējā tirgus prasībām un vajadzībai radīt tādu juridisku vidi, kas veicina literāras un mākslinieciskas jaunrades harmonisku attīstību Kopienā, tad, saskaņojot autortiesību aizsardzības termiņu, tas būtu jāparedz 70 gadi pēc autora nāves vai 70 gadi pēc tam, kad darbs likumīgi darīts pieejams sabiedrībai, un blakustiesību aizsardzības termiņš būtu jāparedz 50 gadi pēc notikuma, no kā sākas termiņš.
- (13) Apkopojumus aizsargā saskaņā ar Bernes Konvencijas 2. panta 5. punktu, ja satura atlasē un sakārtojuma ziņā tie ir intelektuāli darbi. Šos darbus aizsargā kā apkopojumus, ciktāl tas nav pretrunā ar autortiesībām, ko piemēro katram darbam šādos apkopojumos. Šā iemesla dēļ apkopojumos iekļautiem darbiem piemēro konkrētus aizsardzības termiņus.
- (14) Ja viena vai vairākas fiziskas personas atzītas par autoriem, pēc viņu nāves visos gadījumos būtu jāaprēķina aizsardzības termiņš. Autorības jautājums attiecībā uz visu darbu vai tā daļu ir jautājums, ko faktiski var risināt attiecīgo valstu tiesas.
- (15) Aizsardzības termiņi jāaprēķina no 1. janvāra nākamajā gadā pēc attiecīgā notikuma, tāpat kā to paredz Bernes Konvencija un Romas Konvencija.
- (16) Dalībvalstīs fotogrāfiju aizsardzību regulē dažādi principi. Fotogrāfiskus darbus saskaņā ar Bernes Konvenciju atzīst par oriģināliem, ja tie ir autora intelekta radīti un atspoguļo viņa personību, neņemot vērā nekādus citus kritērijus, piemēram, nopelnus vai nolūkus. Citu fotogrāfiju aizsardzība jāatstāj attiecīgo valstu tiesību aktu ziņā.
- (17) Lai izvairītos no atšķirībām blakustiesību aizsardzības termiņos, jānodrošina, lai visā Kopienā konkrētu termiņu sāktu aprēķināt vienā un tajā pašā laikā. Jāņem vērā izpildījumi, fiksācijas, pārraides, likumīgas publikācijas un likumīga publiskošana, tātad līdzekļi, ar ko blakustiesību objektus visās piemērotās formās dara uztveramus plašam personu lokam, lai varētu aprēķināt aizsardzības termiņu neatkarīgi no tā, kurā valstī noticis šis izpildījums, fiksācija, pārraide, likumīga publikācija vai likumīga publiskošana.
- (18) Nevar būt mūžīgas raidorganizāciju tiesības uz to raidījumiem neatkarīgi no tā, vai šos raidījumus raida pa vadiem vai pa gaisu, ietverot kabeļus vai mākslīgos pavadoņus. Šajā nolūkā aizsardzības termiņš jānosaka tikai no pirmās konkrēta raidījuma pārraides. Šis noteikums paredz izvairīties no jauna termiņa sākšanas gadījumos, ja raidījums ir identisks agrākam raidījumam.
- (19) Dalībvalstis drīkst uzturēt spēkā vai ieviest citas blakustiesības, jo īpaši attiecībā uz kritisku un zinātnisku publikāciju aizsardzību. Lai Kopienas līmenī nodrošinātu pārskatāmību, dalībvalstīm, kas ievieš jaunas blakustiesības, tās tomēr jā dara zināmas Komisijai.
- (20) Būtu jāatzīmē, ka šī direktīva neattiecas uz personiskajām tiesībām.
- (21) Būtu jāpiemēro aizsardzības termiņu salīdzinājums darbiem, kuru izcelsmes valsts saskaņā ar Bernes Konvenciju ir kāda trešā valsts un kuru autors nav Kopienas valstspiederīgais, ar nosacījumu, ka šis termiņš, par ko panākta vienošanās Kopienā, nav ilgāks par termiņu, kas noteikts šajā direktīvā.
- (22) Ja tiesību subjekts, kas nav Kopienas valstspiederīgais, ir tiesīgs saņemt aizsardzību saskaņā ar starptautiski nolīgtu blakustiesību aizsardzības termiņu, tam vajadzētu būt tādām, kādas paredzēts šajā direktīvā. Tomēr šis termiņš nevar būt ilgāks par to, kāds paredzēts trešā valstī, kuras valstspiederīgais ir tiesību subjekts.
- (23) Termiņu salīdzināšanas sekas nedrīkst dalībvalstīm radīt pretrunas ar to starptautiskiem pienākumiem.
- (24) Dalībvalstis drīkst pieņemt noteikumus par tādu līgumu interpretāciju, piemērošanu un turpmāku īstenošanu, kuri attiecas uz aizsargātu darbu un citu objektu izmantošanu un kuri noslēgti, pirms šīs direktīvas dēļ pagarināts aizsardzības termiņš.
- (25) Iegūtu tiesību un tiesiskās palāvības ievērošana pieder pie Kopienas juridiskās kārtības. Dalībvalstis, saskaņā ar šo direktīvu atjaunojot autortiesības un blakustiesības, cita starpā var paredzēt to, ka noteiktos apstākļos nepiedzen maksājumus no personām, kas labticīgi izmantojušas attiecīgus darbus laikā, kad šādi darbi bija brīvi pieejami sabiedrībai.
- (26) Šai direktīvai nevajadzētu skart dalībvalstu pienākumus attiecībā uz I pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Autortiesību termiņš

1. Literāru darbu vai mākslas darbu autortiesības saskaņā ar Bernes Konvencijas 2. pantu ir spēkā autora mūžu un 70 gadus pēc viņa nāves, neatkarīgi no tā, kad darbs ir likumīgi darīts pieejams sabiedrībai.

2. Gadījumā, ja darbam ir vairāki līdzautori, 1. punktā minēto termiņu aprēķina no pēdējā dzīvā autora nāves.

3. Gadījumā, ja darbs ir anonīms vai laists klajā ar pseidonīmu, aizsardzības termiņš ir spēkā septiņdesmit gadus pēc tam, kad darbs likumīgi darīts pieejams sabiedrībai. Tomēr, ja autora pieņemtais pseidonīms neļauj šaubīties par viņa identitāti, vai arī, ja autors pirmajā teikumā minētajā laikā atklāj savu identitāti, piemēro aizsardzības termiņu, kas noteikts 1. punktā.

4. Ja dalībvalsts paredz īpašus noteikumus attiecībā uz kolektīvu darbu autortiesībām vai arī attiecībā uz juridiskām personām, kas ieceltas par tiesību subjektiem, aizsardzības termiņu aprēķina saskaņā ar 3. punktu, izņemot gadījumus, ja fiziskas personas, kas radījušas šo darbu, ir identificētas kā tādas tajās darba versijās, kas darītas pieejamas sabiedrībai. Šis punkts nav pretrunā ar identificētu autoru tiesībām, kuru identificējams ieguldījums ir iekļauts šādos darbos, un uz šo ieguldījumu attiecas 1. vai 2. punkts.

5. Ja darbu publicē sējumos, daļās, laidienos, burtnīcās vai turpinājumos, un aizsardzības termiņš sākas no brīža, kad darbs likumīgi darīts pieejams sabiedrībai, aizsardzības termiņš ir spēkā katrai šādai vienībai atsevišķi.

6. Gadījumā, ja darbu aizsardzības termiņš nav aprēķināts no autora vai autoru nāves un ja šie darbi nav likumīgi darīti pieejami sabiedrībai septiņdesmit gados pēc to radīšanas, to aizsardzība izbeidzas.

2. pants

Kinematogrāfiski vai audiovizuāli darbi

1. Kinematogrāfisku vai audiovizuālu darbu galveno režisoru uzskata par to autoru vai vienu no tā autoriem. Dalībvalstis var brīvi noteikt citus līdzautorus.

2. Kinematogrāfisku vai audiovizuālu darbu aizsardzības termiņš beidzas 70 gadus pēc tam, kad mirusi pēdējā no turpmāk minētajām personām, neatkarīgi no tā, vai šī persona atzīta par līdzautoru vai ne: galvenais režisors, scenārija autors, dialogu autors un tās mūzikas komponists, kura īpaši sacerēta izmantošanai kinematogrāfiskajā vai audiovizuālajā darbā.

3. pants

Blakustiesību termiņš

1. Izpildītāju tiesības beidzas 50 gadus pēc attiecīgā izpildījuma dienas. Tomēr, ja izpildījuma fiksācija šajā laikā ir likumīgi publicēta vai likumīgi publiskota, tiesības beidzas 50 gadus pēc dienas, kad tā pirmoreiz publicēta vai pirmoreiz publiskota, atkarībā no tā, kas noticis vispirms.

2. Fonogrammu producentu tiesības izbeidzas 50 gadus pēc tam, kad izdarīta fiksācija. Taču, ja fonogramma šajā laikposmā ir

likumīgi publicēta, minētās tiesības izbeidzas 50 gadus pēc pirmās likumīgās publikācijas. Ja pirmajā teikumā minētajā laikposmā likumīga publicēšana nav notikusi un ja šajā laikā ir notikusi fonogrammas likumīga publiskošana, minētās tiesības izbeidzas 50 gadus pēc pirmās likumīgās publiskošanas.

Tomēr šis punkts nenodrošina jaunu aizsardzību fonogrammu producentu tiesībām, kas 2002. gada 22. decembrī vairs nebija aizsargātas saskaņā ar 3. panta 2. punktu Direktīvā 93/98/EEK atbilstīgi šā punkta redakcijai pirms grozījumu izdarīšanas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā.

3. Filmu pirmo fiksāciju producentu tiesības beidzas 50 gadus pēc tam, kad izdarīta fiksācija. Tomēr, ja filma ir šajā laikā likumīgi publicēta vai likumīgi publiskota, tiesības beidzas 50 gadus pēc dienas, kad notikusi pirmā šāda publicēšana vai pirmā šāda publiskošana, atkarībā no tā, kas noticis vispirms. Termins "filma" nozīmē kinematogrāfisku vai audiovizuālu darbu, vai kustīgus attēlus ar skaņu pavadījumu vai bez tā.

4. Raidorganizāciju tiesības beidzas 50 gadus pēc raidījuma pirmās pārraides, neatkarīgi no tā, vai šis raidījums pārraidīts pa vadiem vai pa gaisu, ietverot kabeļus un mākslīgos pavadoņus.

4. pants

Iepriekš nepublicētu darbu aizsardzība

Visas personas, kas pēc autortiesību aizsardzības izbeigšanās pirmoreiz likumīgi publicē vai likumīgi publisko iepriekš nepublicētu darbu, gūst labumu no aizsardzības, kas pielīdzināta autoru mantiskajām tiesībām. Šādu tiesību aizsardzības termiņš ir 25 gadi no dienas, kad darbs pirmoreiz likumīgi publicēts vai likumīgi publiskots.

5. pants

Kritiskas un zinātniskas publikācijas

Dalībvalstis var aizsargāt sabiedrībai brīvi pieejamu darbu kritiskas un zinātniskas publikācijas. Ilgākais iespējamais šādu tiesību aizsardzības termiņš ir 30 gadi no dienas, kad publikācija pirmoreiz likumīgi publicēta.

6. pants

Fotogrāfiju aizsardzība

Fotogrāfijas, kas ir oriģinālas tādā ziņā, ka tās ir autora paša intelektuāli darbi, aizsargā saskaņā ar 1. pantu. Nepiemēro nekādus citus kritērijus, lai noteiktu, vai tie ir tiesīgi pretendēt uz aizsardzību. Dalībvalstis var paredzēt aizsardzību citām fotogrāfijām.

7. pants

Aizsardzība vis-à-vis trešām valstīm

1. Ja darba izcelsmes zeme saskaņā ar Bernes Konvenciju ir trešā valsts un darba autors nav Kopienas valstspiederīgs, dalībvalstu piešķirtais aizsardzības termiņš beidzas dienā, kad beidzas aizsardzība, ko piešķir darba izcelsmes valsts, bet tas nevar būt ilgāks par 1. pantā noteikto termiņu.

2. Šīs direktīvas 3. pantā noteiktie aizsardzības termiņi ir spēkā arī gadījumā, ja tiesību subjekti nav Kopienas pilsoņi, ar nosacījumu, ka dalībvalstis viņiem nodrošina aizsardzību. Tomēr, ciktāl tas nav pretrunā ar dalībvalstu starptautiskiem pienākumiem, dalībvalstu piešķirtais aizsardzības termiņš beidzas vēlākais tajā dienā, kad beidzas aizsardzība, ko piešķirusi valsts, kuras valstspiederīgais ir tiesību subjekts, un tā nevar būt ilgāka par 3. pantā noteikto termiņu.

3. Dalībvalstis, kas 1993. gada 29. oktobrī, jo īpaši savu starptautisku pienākumu dēļ, ir piešķirušas garāku aizsardzības termiņu, nekā to paredz 1. un 2. punktā minētie noteikumi, var uzturēt spēkā šo aizsardzību tikmēr, kamēr nav noslēgti starptautiski nolīgumi par autortiesību vai blakustiesību aizsardzības termiņu.

8. pants

Termiņu aprēķināšana

Šajā direktīvā noteiktos termiņus aprēķina no 1. janvāra nākamajā gadā pēc notikuma, kas tos ierosinājis.

9. pants

Personiskās tiesības

Šī direktīva neskar dalībvalstu noteikumus, kas reglamentē personiskās tiesības.

10. pants

Piemērošana laikā

1. Ja kādā dalībvalstī 1995. gada 1. jūlijā jau ir bijis spēkā aizsardzības termiņš, kas ir ilgāks nekā attiecīgais termiņš, ko paredz šī direktīva, šī direktīva nesaīsina aizsardzības termiņu attiecīgā dalībvalstī.

2. Aizsardzības termiņi, kas paredzēti šajā direktīvā, attiecas uz visiem darbiem un tiesību objektiem, ko 1. punktā minētajā dienā aizsargā vismaz viena dalībvalsts saskaņā ar attiecīgās valsts noteikumiem par autortiesībām vai blakustiesībām vai kas atbilst aizsardzības kritērijiem, kas noteikti [Padomes Direktīvā 92/100/EEK (1992. gada 19. novembris) par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā ⁽¹⁾].

3. Šī direktīva neskar nevienu izmantošanas gadījumu, kas noticis līdz 1. punktā minētajai dienai. Dalībvalstis pieņem vajadzīgos noteikumus, lai jo īpaši aizsargātu trešo personu iegūtas tiesības.

4. Dalībvalstīm 2. panta 1. punkta noteikumi nav jāpiemēro attiecībā uz kinematogrāfiskiem vai audiovizuāliem darbiem, kas radīti līdz 1994. gada 1. jūlijam.

11. pants

Izziņošana un informēšana

1. Dalībvalstis tūlīt dara Komisijai zināmus visus valdības plānus piešķirt jaunas blakustiesības, precizējot to ieviešanas pamatiemeslus, kā arī paredzētos aizsardzības termiņus.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

12. pants

Atcelšana

Direktīvu 93/98/EEK atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz I pielikuma B daļā norādītajiem termiņiem direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanai.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu II pielikumā.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

⁽¹⁾ OV L 346, 27.11.1992., 61. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2001/29/EK.

14. pants

Strasbūrā, 2006. gada 12. decembris.

Adresāti

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

J. BORRELL FONTELLES

M. PEKKARINEN

I PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltā direktīva ar grozījumu

Padomes Direktīva 93/98/EEK
(OV L 290, 24.11.1993., 9. lpp.)

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/29/EK
(OV L 167, 22.6.2001., 10. lpp.)

tikai 11. panta 2. punkts

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valsts tiesību aktos un piemērošanai

(minēts 12. pantā)

Direktīva	Termiņš transponēšanai	Piemērošanas datums
93/98/EEK	1995. gada 1. jūlijs (1. līdz 11. pants)	1993. gada 19. novembris (12. pants) Vēlākais 1997. gada 1. jūlijs attiecībā uz to, kas saistīts ar 2. panta 1. punktu (10. panta 5. punktu)
2001/29/EK	2002. gada 22. decembris	

II PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 93/98/EEK	Šī direktīva
1. līdz 9. pants	1. līdz 9. pants
10. pants, 1. līdz 4. punkts	10. pants, 1. līdz 4. punkts
10. pants, 5. punkts	—
11. pants	—
12. pants	11. pants, 1. punkts
13. pants, 1. punkts, pirmā daļa	—
13. pants, 1. punkts, otrā daļa	—
13. pants, 1. punkts, trešā daļa	11. pants, 2. punkts
13. pants, 2. punkts	—
—	12. pants
—	13. pants
14. pants	14. pants
—	I pielikums
—	II pielikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/118/EK

(2006. gada 12. decembris)

par gruntsūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu un pasliktināšanos

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾, ņemot vērā Samierināšanās komitejas 2006. gada 28. novembrī apstiprināto kopīgo dokumentu,

tā kā:

- (1) Gruntsūdeņi ir vērtīgs dabas resurss, kuri tādēļ jāaizsargā pret ķīmisku piesārņojumu un pasliktināšanos. Tas ir īpaši svarīgi attiecībā uz tām ekosistēmām, kas ir atkarīgas no gruntsūdeņiem, un attiecībā uz gruntsūdeņu izmantošanu ūdensapgādei lietošanai cilvēku patēriņam;
- (2) Gruntsūdeņi ir viena no Eiropas Savienības apdraudētākajām un lielākajām saldūdens objektiem, turklāt vēl galvenais plašai sabiedrībai izmantojama dzeramā ūdens avots daudzos reģionos.
- (3) Gruntsūdeņi ūdens objektos, ko izmanto dzeramā ūdens iegūšanai vai ko paredzēts nākotnē izmantot šādam mērķim, ir jāaizsargā tā, lai izvairītos no šādu ūdens objektu kvalitātes pasliktināšanās, lai samazinātu dzeramā ūdens ieguvei vajadzīgo attīrīšanas līmeni, atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK (2000. gada 23. oktobris), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, 7. panta 2. un 3. punktu ⁽⁴⁾.
- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1600/2002/EK (2002. gada 22. jūlijs), ar ko nosaka Sesto Kopienas Vides rīcības programmu ⁽⁵⁾, ir noteikts mērķis sasniegt tādu ūdens kvalitāti, kas nerada būtisku ietekmi un riskus cilvēku veselībai un videi.

⁽¹⁾ OV C 112, 30.4.2004., 40. lpp.

⁽²⁾ OV C 109, 30.4.2004., 29. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2005. gada 28. aprīļa Atzinums (OV C 45 E, 23.2.2006., 15. lpp.), Padomes 2006. gada 23. janvāra Kopējā nostāja (OV C 126 E, 30.5.2006., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 13. jūnija Nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts). Eiropas Parlamenta 2006. gada 12. decembra normatīvā rezolūcija (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2006. gada 11. decembra Lēmums.

⁽⁴⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 242, 10.9.2002., 1. lpp.

(5) Lai aizsargātu vidi kopumā, un jo īpaši cilvēku veselību, nedrīkst pieļaut bīstamu piesārņojošu vielu koncentrāciju gruntsūdeņos, tā jānovērš vai jāsamazina.

(6) Direktīvā 2000/60/EK, ir iekļauti visaptveroši noteikumi par gruntsūdeņu aizsardzību un saglabāšanu. Saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu būtu jāpieņem pasākumi, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu, tostarp kritēriji gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai, kā arī kritēriji ievērojama un stabila augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai.

(7) Ņemot vērā nepieciešamību sasniegt pastāvīgu gruntsūdeņu aizsardzības līmeni, būtu jāizstrādā kvalitātes standarti un robežvērtības un uz kopīgu pieeju balstīta metodoloģija, lai varētu noteikt kritērijus gruntsūdeņu objektu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai.

(8) Nitrātu, augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu kvalitātes standarti būtu jānosaka kā Kopienas kritēriji gruntsūdeņu objektu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai, un būtu jānodrošina atbilstība, attiecīgi, Padomes Direktīvai 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti ⁽⁶⁾, Padomes Direktīvai 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū ⁽⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 98/8/EK (1998. gada 16. februāris) par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽⁸⁾.

(9) Gruntsūdeņu aizsardzības nolūkos dažos apgabalos var nākties mainīt lauksaimniecības un mežsaimniecības metodes, kas varētu radīt ienākumu zudumu. Kopējā lauksaimniecības politika paredz finansēšanas mehānismus pasākumu īstenošanai, lai tā atbilstu Kopienas standartiem, proti, ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (2005. gada 20. septembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) ⁽⁹⁾. Attie-

⁽⁶⁾ OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 230, 19.8.1991., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/85/EK (OV L 293, 24.10.2006., 3. lpp.).

⁽⁸⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/50/EK (OV L 142, 30.5.2006., 6. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1463/2006 (OV L 277, 9.10.2006., 1. lpp.).

cībā uz gruntsūdeņu aizsardzības pasākumiem dalībvalstu pienākums būs izvēlēties prioritātes un projektus.

- (10) Noteikumi par gruntsūdeņu ķīmisko kvalitāti neattiecas uz dabā sastopamiem augstiem vielu vai jonu līmeņiem vai to rādītājiem, kas ir vai nu gruntsūdeņu objektā, vai saistītā virszemes ūdeņu objektā, un ko izraisījuši īpaši hidroģeoloģiski apstākļi, uz kuriem neattiecas piesārņojuma definīcija. Tāpat minētie noteikumi neattiecas uz īslaicīgām telpā ierobežotām izmaiņām plūsmas virzienā un ķīmiskajā sastāvā, ko neuzskata par intrūziju.
- (11) Būtu jānosaka kritēriji piesārņojošu vielu koncentrācijas ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai, ņemot vērā iespējamo kaitīgo ietekmi uz saistītām ūdens ekosistēmām vai atkarīgām sauszemes ekosistēmām.
- (12) Ja iespējams, dalībvalstīm būtu jāizmanto statistiskās procedūras ar nosacījumu, ka tās atbilst starptautiskiem standartiem un veicina monitoringa rezultātu ilgtermiņa salīdzināmību starp dalībvalstīm.
- (13) Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 22. panta 2. punkta trešo ievilkumu no 2013. gada 22. decembra atceļ Padomes Direktīvu 80/68/EEK (1979. gada 17. decembris) par gruntsūdeņu aizsardzību pret dažu bīstamu vielu radītu piesārņojumu⁽¹⁾. Ir jānodrošina tādas aizsardzības nepārtrauktība, kas ir izveidota ar Direktīvu 80/68/EEK attiecībā uz pasākumiem, lai novērstu gan tiešu, gan netiešu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos.
- (14) Ir jānošķir bīstamas vielas, kuru ievadīšana būtu jānovērš, un citas piesārņojošas vielas, kuru ievadīšana būtu jāierobežo. Lai noteiktu bīstamās un nebīstamās vielas, kuras rada tiešu vai potenciālu piesārņojuma risku, būtu jāizmanto Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikums, kurā uzskaitītas galvenās piesārņojošās vielas, kas attiecas uz ūdens vidi.
- (15) Pasākumos, kas paredzēti lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņu objektos, kurus izmanto vai kurus nākotnē paredzēts izmantot cilvēku patēriņam domātā ūdens ieguvē, kā minēts Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 1. punktā, saskaņā ar minētās direktīvas 7. panta 2. punktu būtu jāiekļauj tādi pasākumi, kas nodrošinātu, ka ievērojot izmantoto ūdens attīrīšanas režīmu, un saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, iegūtais ūdens atbilst prasībām Padomes Direktīvā 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti⁽²⁾. Saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 3. punktu dalībvalstis var izveidot arī tāda lieluma aizsargjoslas, kādas kompetentā valsts iestāde uzskatītu par nepieciešamām, lai pasargātu dzeramā ūdens apgādi. Šādas aizsargjoslas var aptvert visas dalībvalsts teritoriju.
- (16) Lai nodrošinātu sistemātisku gruntsūdeņu aizsardzību, dalībvalstīm, kurām ir kopīgi gruntsūdeņu objekti, būtu jākoordinē savas darbības attiecībā uz monitoringu, robežvērtību noteikšanu un bīstamu vielu identificēšanu.
- (17) Drošas un salīdzināmas gruntsūdeņu monitoringa metodes ir svarīgs instruments gruntsūdeņu kvalitātes izvērtēšanai, kā arī pareizāko pasākumu izvēlei. Ar Direktīvas 2000/60/EK 8. panta 3. punktu un 20. pantu paredz standartizētu ūdens kvalitātes analīžu un monitoringa metožu izstrādi un vajadzības gadījumā īstenošanas pamatnostādņu, tostarp monitoringa, pieņemšanu.
- (18) Atsevišķās situācijās būtu jāpieļauj atbrīvojumi no pasākumiem, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos. Jebkurš atbrīvojums būtu jāpamato uz pārredzamiem kritērijiem un sīki jāizklāsta upju baseinu apsaimniekošanas plānos.
- (19) Būtu jāizanalizē, kā vides aizsardzības līmeni un iekšējā tirgus darbību ietekmē dažādas gruntsūdeņu robežvērtības, ko nosaka dalībvalstis.
- (20) Būtu jāveic pētījumi, lai noteiktu labākus gruntsūdeņu ekosistēmas kvalitātes un aizsardzības nodrošināšanas kritērijus. Ja vajadzīgs, gūtās atziņas būtu jāņem vērā, īstenojot vai pārskatot šo direktīvu. Šādi pētījumi, kā arī zināšanu, pieredzes un pētījumu rezultātu izplatīšana ir jāveicina un jāfinansē.
- (21) Ir jāparedz pārejas pasākumi attiecībā uz laikposmu no šīs direktīvas īstenošanas dienas līdz dienai, kad Direktīva 80/68/EEK tiek atcelta.
- (22) Direktīvā 2000/60/EK izklāstīta prasība pēc kontrolēm, tostarp prasība iepriekš izsniegt atļaujas gruntsūdeņu objektu mākslīgai uzpildīšanai vai papildināšanai, ja vien šāda mākslīga uzpildīšana vai papildināšana nekompromitē avotam vai uzpildītai vai papildinātam gruntsūdeņu objektam paredzēto vides mērķu sasniegšanu.

⁽¹⁾ OV L 20, 26.1.1980., 43. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/692/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

⁽²⁾ OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

(23) Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 2. punktā un VI pielikuma B daļā – par pasākumu programmu – ietverts nepilnīgs tādu papildu pasākumu saraksts, ko dalībvalstis var izvēlēties pieņemt kā pasākumu programmas daļu, cita starpā:

- likumdošanas instrumenti,
- administratīvi instrumenti, un
- saskaņoti nolīgumi par vides aizsardzību.

(24) Šīs direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāparedz saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību⁽¹⁾.

(25) Attiecībā uz vispārējiem pasākumiem, ar ko paredzēts grozīt nebūtiskus šīs direktīvas elementus, jo īpaši jāizmanto regulatīvā kontroles procedūra, cita starpā svītrojot tādus elementus vai papildinot šo direktīvu ar jauniem nebūtiskiem elementiem,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Mērķis

1. Ar šo direktīvu atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 17. panta 1. un 2. punktam nosaka īpašus pasākumus, lai novērstu un kontrolētu gruntsūdeņu piesārņojumu. Šie pasākumi jo īpaši ietver:

- a) kritērijus gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai; un
- b) kritērijus ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču identificēšanai un maiņai, kā arī tendenču maiņas sākumpunktu noteikšanai.

2. Tāpat ar šo direktīvu papildina Direktīvas 2000/60/EK noteikumus, kas paredz novērst vai samazināt piesārņojošu vielu ievadīšanu gruntsūdeņos, un tiecas novērst visu gruntsūdeņu objektu stāvokļa pasliktināšanos.

2. pants

Definīcijas

Papildus Direktīvas 2000/60/EK 2. pantā noteiktajām definīcijām šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “gruntsūdeņu kvalitātes standarts” ir vides kvalitātes standarts, kas izteikts kā atsevišķas piesārņojošas vielas vai piesārņojošu vielu grupas vai piesārņojuma rādītāja

koncentrācija gruntsūdeņos, kuru nevajadzētu pārsniegt, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi;

- 2) “robežvērtība” ir gruntsūdeņu kvalitātes standarts, ko nosaka dalībvalstis saskaņā ar 3. pantu;
- 3) “ievērojama un stabila augšupejoša tendence” ir statistiski un no vides viedokļa nozīmīgas piesārņojošas vielas, piesārņojošu vielu grupas vai piesārņojuma rādītāja koncentrācijas pieaugums gruntsūdenī, attiecībā uz kuru konstatēts, ka saskaņā ar 5. pantu nepieciešama tendenču maiņa;
- 4) “piesārņojošu vielu ievadīšana gruntsūdeņos” ir cilvēku darbības izraisīta piesārņojošu vielu tieša vai netieša ievadīšana gruntsūdeņos;
- 5) “fona līmenis” ir tāda vielas koncentrācija vai rādītāja vērtība gruntsūdens objektā, kas atbilst cilvēka darbības neietekmētiem vai ļoti maz ietekmētiem apstākļiem;

- 6) “bāzes līnijas līmenis” ir vidējā vērtība, kas noteikta vismaz 2007. un 2008. atsaucēs gadā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantā īstenotajām monitoringa programmām vai attiecībā uz vielām, kas identificētas pēc šiem atsaucēs gadiem, – tā pirmā perioda laikā, par kuru ir pieejami attiecīgā perioda monitoringa dati.

3. pants

Kritēriji gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai

1. Gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai atbilstoši Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3. iedaļai dalībvalstis izmanto šādus kritērijus:

- a) I pielikumā minētos gruntsūdeņu kvalitātes standartus;
- b) robežvērtības, ko saskaņā ar II pielikuma A daļā izklāstīto procedūru dalībvalstis nosaka piesārņojošām vielām, piesārņojošu vielu grupām vai piesārņojuma rādītājiem, kuri dalībvalsts teritorijā identificēti kā tādi, kuru dēļ gruntsūdeņu objektus vai objektu grupas var raksturot kā riska objektus vai grupas, ņemot vērā vismaz II pielikumā B daļā iekļauto sarakstu.

Gruntsūdeņu robežvērtības, kas attiecas uz labas ķīmiskās kvalitātes rādītājiem, nosaka, ņemot vērā gruntsūdens objekta aizsardzību saskaņā ar II pielikuma A daļas 1., 2. un 3. punktu, īpaši ņemot vērā tā ietekmi uz – un savstarpēju saistību ar – saistītiem virszemes ūdeņiem un no tiem tieši atkarīgām sauszemes ekosistēmām un mitrājiem, un *inter alia* ņem vērā toksikoloģijas un ekotoksikoloģijas zināšanas.

⁽¹⁾ OV C 184, 17.7.1999., 23. lpp. Lēmumā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2006/512/EK (OV L 200, 22.7.2006., 11. lpp.).

2. Robežvērtības var noteikt valsts līmenī, upes baseina apgabala līmenī vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, vai gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas līmenī.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka gruntsūdeņu objektiem, kas kopīgi divām vai vairāk dalībvalstīm, un gruntsūdeņu objektiem, kur gruntsūdeņi šķērso dalībvalsts robežu, robežvērtību noteikšana notiek, attiecīgajām dalībvalstīm sadarbojoties savā starpā saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 4. punktu.

4. Ja gruntsūdeņu objekts vai objektu grupa plešas aiz Kopienas teritorijas, attiecīgās dalībvalstis cenšas noteikt robežvērtības, sadarbojoties ar attiecīgajām valstīm, kas nav dalībvalstis, saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 3. panta 5. punktu.

5. Dalībvalstis nosaka robežvērtības atbilstoši 1. punkta b) apakšpunktam pirmo reizi līdz 2008. gada 22. decembrim.

Visas noteiktās robežvērtības publicē upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, tostarp šīs direktīvas II pielikuma C daļā izklāstītās informācijas kopsavilkumu.

6. Pēc tam dalībvalstis veic grozījumu robežvērtību sarakstā, ja jauna informācija par piesārņojošām vielām, piesārņojošu vielu grupām vai piesārņojuma rādītājiem norāda, ka robežvērtību vajadzētu noteikt papildu vielām vai ka esošo robežvērtību vajadzētu grozīt, vai ka robežvērtību, kas iepriekš izņemta no saraksta, vajadzētu atkal iekļaut, lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi.

Robežvērtības var izslēgt no saraksta, kad attiecīgais gruntsūdeņu objekts vairs nav pakļauts riskam, ko rada attiecīgais piesārņojums, piesārņojošo vielu grupas vai piesārņojuma rādītāji.

Par jebkurām šādām izmaiņām robežvērtību sarakstā ziņo saskaņā ar upes baseina apsaimniekošanas plāna periodisko pārskatu.

7. Ņemot vērā dalībvalstu sniegto informāciju, Komisija saskaņā ar 5. punktu publicē ziņojumu līdz 2009. gada 22. decembrim.

4. pants

Procedūra gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai

1. Dalībvalstis izmanto 2. punktā noteikto procedūru, lai novērtētu gruntsūdeņu objekta ķīmisko kvalitāti. Attiecīgos gadījumos dalībvalstis, īstenojot šo procedūru, var sagrupēt gruntsūdeņu objektus saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikumu.

2. Gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti uzskata par labu, ja:

a) atbilstīgais monitoringa rāda, ka Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā minētie nosacījumi ir ievēroti; vai

b) I pielikumā uzskaitītās gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtības un attiecīgās robežvērtības, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu un II pielikumu, netiek pārsniegtas nevienā monitoringa vietā attiecīgajā gruntsūdeņu objektā vai objektu grupā; vai

c) gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtība vai robežvērtība ir pārsniegta vienā vai vairākās monitoringa vietās, bet attiecīgā izpēte saskaņā ar III pielikumu apstiprina, ka:

i) pamatojoties uz III pielikuma 3. punktā minēto novērtējumu, piesārņojošo vielu koncentrācija, kas pārsniedz gruntsūdeņu kvalitātes standartus vai robežvērtības, netiek uzskatīta par tādu, kas radītu būtisku risku videi, attiecīgos gadījumos ņemot vērā skartā gruntsūdeņu objekta apjomu;

ii) tiek ievēroti Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā izklāstītie pārējie nosacījumi attiecībā uz gruntsūdeņu labu ķīmisko kvalitāti saskaņā ar šīs direktīvas III pielikuma 4. punktu;

iii) saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 7. panta 1. punktu noteiktajiem gruntsūdeņu objektiem tiek ievērotas minētas direktīvas 7. panta 3. punkta prasības saskaņā ar šīs direktīvas III pielikuma 4. punktu;

iv) piesārņojums nav būtiski pasliktinājis attiecīgā gruntsūdeņu objekta vai kāda attiecīgās grupas objekta izmantojamību cilvēku vajadzībām.

3. Izvēloties gruntsūdeņu monitoringa vietas, ir jāievēro Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļā noteiktās prasības, lai nodrošinātu saskaņotu un visaptverošu gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes rādītāju pārskatu un nodrošinātu reprezentatīvus monitoringa datus.

4. Dalībvalstis publicē gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtējuma kopsavilkumu upes baseina apsaimniekošanas plānos saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu.

Šajā kopsavilkumā, kas izstrādāts upes baseina apgabala līmenī vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas kādās dalībvalsts teritorijā, iekļauj arī paskaidrojumu attiecībā uz to, kādā veidā galīgajā novērtējumā ir ņemts vērā gruntsūdeņu kvalitātes standartu vai robežvērtību pārsniegums individuālās monitoringa vietās.

5. Ja gruntsūdeņu objekta kvalitāti klasificē kā labu saskaņā ar 2. punkta c) apakšpunktu, dalībvalstis saskaņā ar Direktīvas

2000/60/EK 11. pantu veic pasākumus, kas var būt nepieciešami, lai aizsargātu ūdens ekosistēmas, sauszemes ekosistēmas un cilvēku vajadzībām lietojamus gruntsūdeņus, kas atkarīgi no tās objekta daļas, kuru raksturo monitoringa vieta vai vietas, kur ir pārsniegta gruntsūdeņu kvalitātes standartu vērtība vai robežvērtība.

5. pants

Ievērojama un stabila augšupejošu tendenču identificēšana un tendenču maiņu sākumpunktu noteikšana

1. Saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu dalībvalstis identificē visas piesārņojošo vielu, piesārņojošo vielu grupu un piesārņojuma rādītāju koncentrācijas ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences, kas ir konstatētas gruntsūdeņu objektos vai objektu grupās, kā arī nosaka attiecīgās tendences maiņas sākumpunktu.

2. Dalībvalstis saskaņā ar IV pielikuma B daļu maina tendences, kas norāda uz būtisku kaitējuma risku ūdens ekosistēmu vai sauszemes ekosistēmu kvalitātei, cilvēku veselībai vai esošiem vai iespējamiem likumīgiem ūdens vides izmantošanas veidiem, ar Direktīvas 2000/60/EK 11. pantā minēto pasākumu programmas palīdzību, lai pakāpeniski samazinātu gruntsūdeņu piesārņojumu novērstu to pasliktināšanos.

3. Dalībvalstis nosaka tendenču maiņas sākumpunktu kā procentuālo attiecību starp I pielikumā izklāstīto gruntsūdeņu kvalitātes standartu līmeni un robežvērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu, pamatojoties uz noteikto tendenci un tās izraisīto risku videi saskaņā ar IV pielikuma B daļas 1. punktu.

4. Dalībvalstis izdara kopsavilkumu upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu:

a) veids, kādā tendenču novērtējums no individuālām monitoringa vietām gruntsūdeņu objektā vai objektu grupā, ir palīdzējis saskaņā ar minētās direktīvas V pielikuma 2.5. iedaļu noteikt, ka uz šiem objektiem ilgstoši attiecas ievērojama un stabila jebkuras piesārņojošās vielas koncentrācijas tendence vai šīs tendences maiņa; un

b) sākumpunktu iemeslus, ka noteikti atbilstoši 3. punktam.

5. Ja nepieciešams novērtēt ietekmi, kāda ir tādiem esošiem piesārņojuma izplatības areāliem gruntsūdeņu objektos, kuri var apdraudēt Direktīvas 2000/60/EK 4. panta mērķu sasniegšanu, un jo īpaši tos izplatības areālus, kas rodas no stacionāriem piesārņojuma avotiem un piesārņotās zemes, dalībvalstis veic papildu tendenču novērtējumu identificētajām piesārņojošām vielām, lai pārbaudītu, vai izplatības areāls no piesārņotām vietām nepalielinās, nepasliktina gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti un nerada risku cilvēku veselībai un videi. Šo novērtējumu rezultātus apkopo upju baseinu

apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu.

6. pants

Pasākumi, lai novērstu vai ierobežotu piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos

1. Lai sasniegtu mērķi novērst vai ierobežot piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos, kā noteikts Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, dalībvalstis nodrošina, ka pasākumu programmā, kas izstrādāta saskaņā ar minētās direktīvas 11. pantu, iekļauj:

a) visus pasākumus, kas nepieciešami, lai novērstu jebkādu bīstamu vielu ievadišanu gruntsūdeņos, neskarot 2. un 3. punktu. Nosakot šādas vielas, dalībvalstis jo īpaši ņem vērā bīstamās vielas, kas pieder pie piesārņojošo vielu saimēm vai grupām, kas norādītas Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikuma 1. līdz 6. punktā, kā arī vielas, kas pieder pie piesārņojošo vielu saimēm vai grupām, kas norādītas minētā pielikuma 7. līdz 9. punktā, ja tās tiek uzskatītas par bīstamām;

b) attiecībā uz Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumā uzskaitītajām piesārņojošajām vielām, kas netiek uzskatītas par bīstamām, un jebkurām citām nebīstamām vielām, kas nav uzskaitītas minētajā pielikumā un ko dalībvalstis uzskata par tādām, kuras rada esošu vai iespējamu piesārņojuma risku – visus pasākumus, kas nepieciešami, lai samazinātu piesārņojošu vielu ievadišanu gruntsūdeņos tā, lai nodrošinātu to, ka šāda ievadišana nerada pasliktināšanos vai ievērojama un stabila augšupejošu tendenci gruntsūdeņos. Šādos pasākumos ņem vērā vismaz vislabāko noteikto praksi, tostarp vislabāko vides praksi un vislabākās pieejamās metodes, kas noteiktas attiecīgos Kopienas tiesību aktos.

Nosakot a) un b) apakšpunktā minētos pasākumus, dalībvalstis vispirms var noteikt, pie kādiem apstākļiem Direktīvas 2000/60/EK VIII pielikumā izklāstītās piesārņojošās vielas, jo īpaši minētā pielikuma 7. punktā minētos būtiskos metālus un to savienojumus, uzskata par bīstamām vielām vai nebīstamām vielām.

2. Ja vien tas tehniski iespējams, ņem vērā piesārņojošu vielu emisijas no izklīdētiem piesārņojuma avotiem, kas ietekmē gruntsūdeņu ķīmisko kvalitāti.

3. Neskarot stingrākas prasības citos Kopienas tiesību aktos, dalībvalstis var atbrīvot no 1. punktā prasīto pasākumu ievērošanas attiecībā uz piesārņojošu vielu izmešiem, ja:

a) tas notiek tiešas izplūdes rezultātā, kas atļauta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta j) apakšpunktu;

b) kompetentas iestādes uzskata, ka to daudzums un koncentrācija ir tik niecīga, ka novērš jebkādas pašreizējas vai

vēlākas briesmas, ka tie varētu pasliktināt pieņemošo gruntsūdeņu kvalitāti;

- c) tos ir izraisījuši dabiskas izcelsmes nelaimes gadījumi vai ārkārtēji apstākļi, kurus ar pamatotiem līdzekļiem nevarēja paredzēt, novērst vai mazināt to ietekmi;
- d) tas notiek gruntsūdeņu objekta mākslīgas papildināšanas vai palielināšanas rezultātā, kas atļauta saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 11. panta 3. punkta f) apakšpunktu;
- e) kompetentās iestādes uzskata, ka tos ir tehniski neiespējami novērst vai ierobežot, nelietojot:
- i) pasākumus, kuri paaugstinātu apdraudējumu cilvēku veselībai vai apkārtējās vides kvalitātei kopumā, vai
- ii) nesamērīgi dārgus pasākumus, lai likvidētu piesārņojošu vielu daudzumus no saindētas grunts vai augsnes apakškārtas, vai kā citādi kontrolētu to iesūkšanos tajā; vai
- f) tos izraisījuši iejaukšanās virszemes ūdeņos, cita starpā, nolūkā mazināt plūdu un sausuma ietekmi, kā arī ūdeņu un ūdensceļu apsaimniekošanai, tostarp starptautiskā mērogā. Šādas darbības, tostarp, piemēram, nogulšņu izrakšanu, bagarēšanu, pārvietošanu un nogulsnešanu virszemes ūdeņos, veic saskaņā ar vispārējiem saistošajiem noteikumiem, un – attiecīgos gadījumos – atļaujām un pilnvarām, ko izsniedz, pamatojoties uz šiem noteikumiem, ko šajā sakarā izstrādājušas dalībvalstis, ar noteikumu, ka šāda ievadīšana netraucē sasniegt vides mērķus, kas attiecīgajiem ūdens objektiem noteikti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

Atbrīvojumus, kas minēti a) līdz f) apakšpunktā, drīkst izmantot tikai tad, ja kompetentās dalībvalstu iestādes atzinušas, ka ir nodrošināts efektīvs attiecīgo gruntsūdeņu objektu monitorings saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.2. punktu vai cits attiecīgs monitorings.

4. Dalībvalstu kompetentās iestādes veic uzskaiti par 3. punktā minētajiem atbrīvojumiem, lai pēc pieprasījuma informētu Komisiju.

7. pants

Pārejas pasākumi

Laikposmā no 2009. gada 16. janvāris līdz 2013. gada 22. decembrim visās jaunās atļaujas piešķiršanas procedūrās, ievērojot Direktīvas 80/68/EEK 4. un 5. pantu, ņem vērā šīs direktīvas 3., 4. un 5. pantā noteiktās prasības.

8. pants

Tehniski pielāgojumi

- Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību, II pielikuma A un C daļu, kā arī III un IV pielikumu var grozīt saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, ņemot vērā Direktīvas 2000/60/EK 13. panta 7. punktā minēto laikposmu, kas paredzēts upju baseinu apsaimniekošanas plānu pārskatīšanai un atjaunināšanai.
- Lai II pielikuma B daļā iekļautu jaunas piesārņojošas vielas vai piesārņojuma rādītājus, to var grozīt saskaņā ar 9. panta 2. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

9. pants

Komitejas procedūra

- Komisijai palīdz komiteja.
- Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

10. pants

Pārskats

Neskarot 8. pantu, Komisija pārskata šīs direktīvas I un II pielikumu līdz 2013. gada 16. janvāris, un pēc tam ik pēc sešiem gadiem. Ņemot vērā pārskatīšanas rezultātus, tā vajadzības gadījumā nāk klajā ar likumdošanas priekšlikumiem saskaņā ar Līguma 251. pantā paredzēto procedūru, lai grozītu I un/vai II pielikumu. Pārskatot pielikumus un sagatavojot jebkuru priekšlikumu, Komisija ņem vērā visu attiecīgo informāciju, kas varētu ietvert saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 8. pantu īstenotu monitoringa programmu rezultātus, Kopienas īstenotu pētniecības programmu rezultātus un/vai ieteikumus, ar ko nāk klajā Zinātniska veselības un vides apdraudējumu komiteja, dalībvalstis, Eiropas Parlaments, Eiropas Vides aģentūra, Eiropas uzņēmēju organizācijas un Eiropas vides aizsardzības organizācijas.

11. pants

Izvērtēšana

Direktīvas 2000/60/EK 18. panta 1 punktā paredzētajā Komisijas ziņojumā ietver šīs direktīvas darbības izvērtējumu saistībā ar citām attiecīgām direktīvām vides jomā, arī to, kā šī direktīva saskan ar tām.

12. pants

Īstenošana

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai no 2009. gada 16. janvāris izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievienot to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

13. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 12. decembris.

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. PEKKARINEN

I PIELIKUMS

GRUNTSŪDEŅU KVALITĀTES STANDARTI

1. Gruntsūdeņu kvalitātes standarti gruntsūdeņu ķīmiskās kvalitātes novērtēšanai saskaņā ar 4. pantu ir turpmāk norādītie kvalitātes standarti, kas minēti Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.3.2. tabulā un noteikti saskaņā ar minētās direktīvas 17. pantu.

Piesārņojošā viela	Kvalitātes standarts
Nitrāti	50 mg/l
Pesticīdu aktīvās vielas, tostarp to attiecīgie metabolīti, kā arī sadalīšanās un ķīmiskās reakcijas produkti ⁽¹⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (kopā) ⁽²⁾

⁽¹⁾ "Pesticīdi" ir augu aizsardzības līdzekļi un biocīdie produkti, kā noteikts, attiecīgi, Direktīvas 91/414/EEK 2. pantā un Direktīvas 98/8/EEK 2. pantā.

⁽²⁾ "Pesticīdi kopā" ir visu atsevišķo monitoringa procedūrā konstatēto un kvantitatīvi noteikto pesticīdu summa, tostarp to attiecīgie metabolīti, kā arī noārdīšanās un ķīmiskās reakcijas produkti.

2. Rezultāti, kas gūti, piemērojot kvalitātes standartus pesticīdiem šīs direktīvas izpratnē, neskar Direktīvas 91/414/EEK vai Direktīvas 98/8/EEK prasīto apdraudējumu novērtēšanas procedūru rezultātus.
3. Ja attiecībā uz konkrētu gruntsūdeņu objektu uzskata, ka gruntsūdeņu kvalitātes standartu dēļ varētu nesasnigt Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā minētos mērķus ar šo objektu saistītiem virszemes ūdens objektiem, vai, ka varētu ievērojami pasliktināties šādu objektu ekoloģiskā vai ķīmiskā kvalitāte, vai arī, ka varētu rasties ievērojams kaitējums tām sauszemes ekosistēmām, kuras ir tieši atkarīgas no attiecīgā gruntsūdeņu objekta, saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu un II pielikumu nosaka stingrākas robežvērtības. Programmas un pasākumi, kas nepieciešami saistībā ar šādu robežvērtību, attiecas arī uz darbībām, kas ir Direktīvas 91/676/EEK piemērošanas jomā.

II PIELIKUMS

ROBEŽVĒRTĪBAS GRUNTSŪDEŅUS PIESĀRŅOJOŠĀM VIELĀM UN PIESĀRŅOJUMA RĀDĪTĀJIEM

A Daļa

Pamatnostādnes dalībvalstīm robežvērtību noteikšanai saskaņā ar 3. Pantu

Dalībvalstis nosaka robežvērtības visām piesārņojošām vielām un piesārņojuma rādītājus, kuri saskaņā ar novērtēšanas procedūru, kas veikta atbilstīgi Direktīvas 2000/60/EK 5. pantam, raksturo gruntsūdeņu objektus vai objektu grupas kā tādas, kas var nesasniedzt gruntsūdeņu labu ķīmisko kvalitāti.

Robežvērtības nosaka tādā veidā, ka – ja monitoringa rezultāti raksturīgās monitoringa vietās pārsniedz robežvērtības – tas norāda risku, ka viens vai vairāki gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi, kas minēti 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta ii), iii) un iv) punktā, nav izpildīti.

Nosakot robežvērtības, dalībvalstis ņem vērā šādas pamatnostādnes:

- 1) Robežvērtību noteikšanai būtu jābalstās uz:
 - a) mijiedarbības apjomu starp gruntsūdeņiem un ar tiem saistītajiem virszemes ūdeņiem un atkarīgajām sauszemes ekosistēmām;
 - b) traucēkļiem esošai vai nākotnē paredzamai gruntsūdeņu funkciju likumīgai izmantošanai;
 - c) visām piesārņojošām vielām, kuras gruntsūdeņu objektus raksturo kā riska objektus, ņemot vērā obligātos sarakstus, kas izklāstīti šā pielikuma B daļā;
 - d) hidrogeoloģisko raksturojumu, tostarp informāciju par fona līmeņiem un ūdens bilanci.
- 2) Nosakot robežvērtības, būtu jāņem vērā arī piesārņojošo vielu izcelsme, to iespējamā sastopamība dabā, to toksiskums un izplatīšanās tendence, to noturība un bioakumulācijas potenciāls.
- 3) Ja paaugstināti vielu vai jonu vai to rādītāju fona līmeņi rodas dabīgu hidrogeoloģisku iemeslu dēļ, šos fona līmeņus attiecīgajā gruntsūdens objektā ņem vērā, nosakot robežvērtības.
- 4) Nosakot robežvērtības, būtu jāparedz arī savākto datu kontroles mehānismi, pamatojoties uz datu kvalitātes novērtējumu, analītiskiem apsvērumiem un to vielu, kurām var būt gan dabiska, gan antropogēna izcelsme, fona līmeni.

B Daļa

To piesārņojošo vielu un rādītāju obligātie saraksti, attiecībā uz kuriem dalībvalstīm saskaņā ar 3. Pantu ir jāapsver iespēja noteikt robežvērtības

1. Ķīmiskās vielas vai joni vai to rādītāji, kam var būt dabiska izcelsme un/vai izcelsme cilvēku darbības rezultātā

Arsēns

Kadmījs

Svins

Dzīvsudrabs

Amonijs

Hlorīdi

Sulfāti

2. Ķīmiskas sintētiskas vielas
 - Trihloretilēns
 - Tetrahlroetilēns
3. Parametri, kas norāda uz sālsūdens vai citu vielu intrūziju ⁽¹⁾
 - Elektrovadītspēja

C Daļa

Informācija, kas dalībvalstīm jāsniedz saistībā ar piesārņojošām vielām un to rādītājiem, kurām ir noteiktas robežvērtības

Dalībvalstis upju baseinu apsaimniekošanas plānos, kas jāiesniedz saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantu, sagatavo kopsavilkumu par to, kā ievērot A daļā izklāstītā procedūra.

Jo īpaši, kur iespējams, dalībvalstis sniedz:

- a) informāciju par gruntsūdeņu objektiem vai objektu grupām, ko raksturo kā riska objektus vai objektu grupas, un par piesārņojošām vielām un piesārņojuma rādītājiem, ar kuriem pamatota šī klasifikācija, tostarp par novēroto koncentrāciju/vērtībām;
- b) informāciju par katru gruntsūdeņu objektu, kas raksturots kā riska objekts, jo īpaši par objektu lielumu, attiecībām starp gruntsūdeņu objektu un saistītajiem virszemes ūdeņiem un tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām, kā arī fona līmeņi gruntsūdeņu objektos, ja tās ir dabā sastopamas vielas;
- c) robežvērtības, vai tās piemēro valsts mērogā, upes baseina apgabala mērogā vai starptautiska upes baseina apgabala daļā, kas atrodas dalībvalsts teritorijā, vai gruntsūdeņu objekta vai objektu grupu mērogā;
- d) saikni starp robežvērtībām un
 - i) un, ja tās ir dabā sastopamas vielas, novērotajiem fona līmeņiem,
 - ii) vides kvalitātes mērķiem un citiem ūdens aizsardzības standartiem, kas ir spēkā valstu, Kopienas vai starptautiskajā mērogā, un
 - iii) jebkādu atbilstošu informāciju par piesārņojošo vielu toksiskumu, ekotoksiskumu, noturību, bioakumulācijas potenciālu un izplatīšanās tendenci.

⁽¹⁾ Attiecībā uz sālsūdens koncentrāciju, ko izraisa cilvēku darbība, dalībvalstis var pieņemt lēmumu noteikt robežvērtības vai nu sulfātiem un hlorīdiem, vai arī elektrovadītspējai.

III PIELIKUMS

GRUNTSŪDEŅU ĶĪMISKĀS KVALITĀTES NOVĒRTĒŠANA

1. Novērtēšanas procedūru, lai noteiktu gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti, veic attiecībā uz visiem gruntsūdeņu objektiem vai objektu grupām, ko raksturo kā riska objektus vai grupas un attiecībā uz katru no piesārņojošām vielām, kuras dēļ gruntsūdeņu objektu vai objektu grupu varētu tā raksturot.
 2. Uzsākot jebkādas 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētos pētījumus, dalībvalstis ņem vērā:
 - a) informāciju, ko apkopo kā daļu no raksturojuma, kas jāveic saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK 5. pantu un minētās direktīvas II pielikuma 2.1., 2.2. un 2.3. iedaļu;
 - b) gruntsūdeņu monitoringa tīkla rezultātus, kas iegūti saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļu; un
 - c) jebkādu citu atbilstošu informāciju, kur ietverts salīdzinājums starp attiecīgo piesārņojošo vielu gada vidējo aritmētisko koncentrāciju monitoringa vietā un I pielikumā noteiktajiem gruntsūdeņu kvalitātes standartiem un robežvērtībām, ko noteikušas dalībvalstis saskaņā ar 3. pantu un II pielikumu.
 3. Lai izpētītu, vai 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta i) un iv) punktā minētie gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi ir izpildīti, dalībvalstis, ja vajadzīgs, balstoties uz atbilstošiem monitoringa rezultātu apkopojumiem, kam vajadzības gadījumā pievieno koncentrācijas novērtējumus, balstoties uz gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas konceptuālo modeli, novērtē gruntsūdeņu objekta apjomu, kur piesārņojošas vielas gada vidējā aritmētiskā koncentrācija pārsniedz gruntsūdeņu kvalitātes standartu vai robežvērtību.
 4. Lai izpētītu, vai 4. panta 2. punkta c) apakšpunkta ii) un iii) punktā minētie gruntsūdeņu labas ķīmiskās kvalitātes nosacījumi ir izpildīti, dalībvalstis, ja vajadzīgs, balstoties uz atbilstošiem monitoringa rezultātiem un piemērotu gruntsūdeņu objekta konceptuālo modeli, novērtē:
 - a) piesārņojošas vielas ietekme uz gruntsūdeņu objektu;
 - b) piesārņojošo vielu daudzumu un koncentrāciju, kas nokļūst vai var nokļūt no gruntsūdeņu objekta saistītos virszemes ūdeņos vai tieši atkarīgās sauszemes ekosistēmās;
 - c) piesārņojošo vielu daudzuma un koncentrācijas paredzamo ietekmi uz saistītajiem virszemes ūdeņiem un tieši atkarīgajām sauszemes ekosistēmām;
 - d) sālsūdens vai citu vielu intrūzijas apjomu virszemes ūdens objektā; un
 - e) apdraudējumu no piesārņojošām vielām gruntsūdeņu objektā tā ūdens kvalitātei, ko iegūst vai paredzēts iegūt no gruntsūdeņu objekta lietošanai cilvēku patēriņam.
 5. Dalībvalstis arī attēlo gruntsūdeņu objekta vai objektu grupas ķīmisko kvalitāti kartēs saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.5 un 2.5 iedaļu. Turklāt, ja nepieciešams un iespējams, dalībvalstis šajās kartēs norāda visas monitoringa vietas, kurās gruntsūdeņu kvalitātes standarti un/vai robežvērtības ir pārsniegtas.
-

IV PIELIKUMS

IEVĒROJAMU UN STABILU AUGŠUPEJOŠU TENDENČU NOTEIKŠANA UN MAIŅA

A daļa

Ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšana

Dalībvalstis nosaka ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences visos gruntsūdeņu objektos vai objektu grupās, ko saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK II pielikumu raksturo kā riska objektus vai grupas, ņemot vērā šādas prasības:

- 1) saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4. iedaļu monitoringa programmu izstrādā tā, lai var noteikt ievērojamas un stabilas augšupejošas tendences to piesārņojošo vielu koncentrācijai, kuras noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 3. pantu;
- 2) ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšanas procedūras pamatā ir šāda procedūra:
 - a) monitoringa biežumu un monitoringa vietas izvēlas tā, lai ar to būtu pietiekami:
 - i) lai sniegtu vajadzīgo informāciju, nodrošinot, ka ar pietiekamu pārlicību un precizitāti šādas augšupejošas tendences varētu atšķirt no dabiskas izcelsmes svārstībām;
 - ii) lai dotu iespēju savlaicīgi noteikt šādas augšupejošas tendences, dodot iespēju īstenot pasākumus ar mērķi novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir praktiski, videi nozīmīgu gruntsūdeņu kvalitātes pasliktināšanos. Šo noteikšanu pirmo reizi veic līdz 2009. gadam, ja iespējams, un, ņemot vērā esošos datus sakarā ar ziņojumu par tendenču noteikšanu pirmajā upes baseina apsaimniekošanas plānā, kas izklāstīts Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā, un pēc tam vismaz reizi sešos gados;
 - iii) ņem vērā gruntsūdeņu objekta īslaicīgos fiziskos un ķīmiskos raksturojumus, tostarp gruntsūdeņu plūsmas īpatnības un atjaunošanās ātrumu, un izsūkšanās laiku caur augsni vai augsnes apakškārtu;
 - b) izmanto tādas monitoringa un analīžu metodes, kuras atbilst starptautiskajiem kvalitātes kontroles principiem, tostarp atbilstošās CEN vai valstu standarta metodes, lai nodrošinātu sniegto datu līdzvērtīgu zinātnisko kvalitāti un salīdzināmību;
 - c) novērtējumam atsevišķās monitoringa vietās laicrindās tendenču analīzei izmanto statistisko metodi, piemēram, regresijas analīzi;
 - d) lai izvairītos no novirzēm tendenču noteikšanā, visiem tiem mērījumiem, kas ir zem kvantitatīvās noteikšanas robežas, laicrindās piešķir vērtību, kas ir vienāda ar pusi no augstākās kvantitatīvās noteikšanas robežas, izņemot pesticīdiem kopā;
- 3) Ievērojamu un stabilu augšupejošu tendenču noteikšanā attiecībā uz to vielu koncentrāciju, kas rodas gan dabiski, gan cilvēku darbības rezultātā, ņem vērā bāzes līnijas līmeņus un datus, ja tādi ir pieejami, kuri ir apkopoti pirms monitoringa programmas sākuma, lai ziņotu par tendenču noteikšanu saistībā ar Direktīvas 2000/60/EK 13. pantā minēto pirmo upes baseina apsaimniekošanas plānu.

B daļa

Tendenču maiņas sākumpunkti

Saskaņā ar 5. pantu dalībvalstis maina noteiktās ievērojamās un stabilās augšupejošās tendences, ņemot vērā šādas prasības:

- 1) sākumpunkts pasākumu īstenošanai, lai mainītu nozīmīgas un ilgstoši augšupejošas tendences, ir brīdis, kad piesārņojošās vielas koncentrācija sasniedz 75 % no gruntsūdeņu kvalitātes standartu parametru vērtībām, kas izklāstītas I pielikumā, vai no robežvērtībām, kas noteiktas saskaņā ar 3. pantu, ja vien:
 - a) nav nepieciešams agrāks sākumpunkts, lai dotu iespēju tendences maiņas pasākumiem finansiāli pēc iespējas izdevīgākā veidā novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir iespējams, jebkādas nozīmīgas gruntsūdeņu kvalitātes izmaiņas, kas kaitīgas videi;

- b) nav attaisnojams cits sākumpunkts gadījumā, ja konstatējamās robežas nedod iespēju noteikt tendences 75 % vērtību no parametra vērtības; vai
- c) tendences pieauguma un maiņas ātrums nav tāds, ka vēlāks tendences maiņas sākumpunkts joprojām dotu iespēju šādiem pasākumiem finansāli pēc iespējas izdevīgākā veidā novērst vai vismaz mazināt, ciktāl tas ir iespējams, jebkādas nozīmīgas gruntsūdeņu kvalitātes izmaiņas, kas kaitīgas videi. Šāds vēlāks sākumpunkts nedrīkst nekādā veidā aizkavēt mērķu sasniegšanas termiņus, kas noteikti vides jomā.

Direktīvas 91/676/EEK kompetencē esošām darbībām sākumpunktu pasākumu īstenošanai, lai mainītu nozīmīgas un ilgstoši augšupejošas tendences, nosaka saskaņā ar šo direktīvu un Direktīvu 2000/60/EK un, jo īpaši, ievērojot vides mērķus ūdens aizsardzībai, kas noteikti Direktīvas 2000/60/EK 4. pantā;

- 2) kad gruntsūdeņu objektiem, kuri saskaņā ar Direktīvas 2000/60/EK V pielikuma 2.4.4. punktu un atbilstīgi šīs daļas 1. punktam raksturoti kā riska objekti, sākumpunkts ir noteikts, to nemaina upju baseinu apsaimniekošanas plāna sešu gadu cikla laikā, ko nosaka Direktīvas 2000/60/EK 13. pants;
 - 3) tendenču maiņas demonstrē, ņemot vērā attiecīgos monitoringa nosacījumus, kas iekļauti A daļas 2. punktā.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2006/122/EK

(2006. gada 12. decembris),

ar ko trīsdesmito reizi groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (perfluoroktānsulfonāti)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾

tā kā:

- (1) Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (ESAO) bīstamības novērtējums izstrādāts, pamatojoties uz informāciju, kas bija pieejama līdz 2002. gada jūlijam. Minētajā novērtējumā izdarīts secinājums, ka perfluoroktānsulfonāti (turpmāk – "PFOS") ir noturīgi, bioakumulatīvi un toksiski zīdītāju sugām, un tāpēc ir pamats bažām.
- (2) PFOS kaitīguma risks veselībai un videi novērtēts saskaņā ar principiem, kas noteikti Padomes Regulā (EEK) Nr. 793/93 (1993. gada 23. marts) par esošo vielu riska faktoru novērtējumu un kontroli ⁽³⁾. Riska faktoru novērtējums liecina par nepieciešamību samazināt PFOS kaitīgās iedarbības iespējas uz cilvēka veselību un vidi.
- (3) Notikušas konsultācijas ar Veselības un vides apdraudējumu zinātniskā komiteju (turpmāk – "SCHER"). SCHER paziņoja, ka PFOS atbilst kritērijiem, lai tos klasificētu kā ļoti noturīgas, ļoti bioakumulatīvas un toksiskas vielas. Turklāt vidē PFOS piemīt pārnese spēja lielā attālumā, un to ietekme var būt nelabvēlīga, un tādējādi tie atbilst kritērijiem, lai tos uzskatītu par noturīgiem organiskiem piesārņotājiem (NOP) saskaņā ar Stokholmas Konvenciju ⁽⁴⁾. SCHER ir konstatējusi nepieciešamību veikt sīkāku zinātnisku PFOS bīstamības risku novērtējumu, bet tā piekritusi arī tam, ka var būt nepieciešami risku samazināšanas pasākumi, lai nepieļautu atgriešanos pie agrākajiem lietojumiem. Saskaņā ar SCHER pašlaik svarīgākie ir lietojumi aviācijā, pusvadītāju ražošanā un fotogrāfijā, kas šķietami nerada būtiskus riskus videi un veselībai, ja tiek

iespējami samazinātas izplūdes vidē un darba vietās. Attiecībā uz ugunsdzēsamajām putām SCHER piekrīt tam, ka pirms pieņemt galīgu lēmumu, būtu jāizvērtē aizstājēju vides un veselības riska faktori, kam ir kaitīga ietekme uz cilvēku veselību un vidi. SCHER piekrīt arī PFOS izmantošanas ierobežojumiem galvanizācijas nozarē, ja nav iespējams veikt citus pasākumus, lai līdz ievērojami zemākam līmenim samazinātu metālu galvanizācijas laikā radušās emisijas.

- (4) Lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi, jāierobežo PFOS laišana tirgū un lietošana. Šī direktīva attiektos uz kaitīgās iedarbības risku lielāko daļu. Citi neliela apjoma PFOS lietojumi šķietami risku nerada, un tāpēc pašlaik tiem ir ierobežojumu atbrīvojums. Tomēr īpaša uzmanība būtu jāpievērš galvanizācijas procesiem, kuros tiek izmantoti PFOS, un tādējādi šo procesu rezultātā radušās izplūdes būtu jāsamazina līdz minimumam, izmantojot labākās pieejamās tehnoloģijas (turpmāk – "BAT"), turklāt pilnībā ņemot vērā visu būtisko informāciju, kas iekļauta BAT atsaucē dokumentā attiecībā uz metālu un plastmasas virsmas apstrādi, kā tas izstrādāts izmantošanai saskaņā ar Padomes Direktīvu 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽⁵⁾ (IPPC direktīvu). Turklāt dalībvalstīm jāievieš šo lietojumu uzskaiti, lai iegūtu informāciju par pašreiz lietoto vielu un to izplūžu daudzumiem.
- (5) Vides aizsardzības labad ierobežojumi jānosaka arī PFOS saturošajiem pusfabrikātiem un izstrādājumiem. Ierobežojumam jāattiecas uz visiem produktiem un izstrādājumiem, kuriem PFOS ir speciāli pievienoti, ņemot vērā, ka PFOS, iespējams, tika izmantoti noteiktu produktu un izstrādājumu, piemēram, tekstilizstrādājumu, tikai atsevišķās daļās vai pārklājumos. Ar šo direktīvu ierobežojumus nosaka tikai jauniem produktiem, un tie neattiecas ne uz lietošanā jau esošajiem produktiem, ne lietoto preču tirgu. Tomēr būtu jānosaka PFOS saturošo ugunsdzēsamo putu krājumi, un to turpmākā lietošana būtu jāatļauj tikai uz noteiktu laiku, lai tādējādi novērstu papildu emisijas, kas rodas, izmantojot šādus produktus.

⁽¹⁾ OV C 195, 18.8.2006., 10. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2006. gada 25. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts) un Padomes 2006. gada 11. decembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 84, 5.4.1993., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums Nr. 2006/507/EK (2004. gada 14. oktobris) par to, kā Eiropas Kopienas vārdā noslēdz Stokholmas Konvenciju par noturīgajiem organiskajiem piesārņotājiem (OV L 209, 31.07.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

- (6) Lai galu galā nodrošinātu, ka PFOS lietošana tiek pakāpeniski pārtraukta, Komisijai, pamatojoties uz jaunu informāciju par lietojumiem un izstrādātajām drošākām alternatīvām, vajadzētu pārskatīt šajā direktīvā noteiktos atbrīvojumus. Atbrīvojumu var arī turpmāk piemērot tikai būtiski svarīgos nolūkos ar noteikumu, ka nav pieejamas drošākas tehniski un ekonomiski iespējamās vielas vai tehnoloģijas un ka, lai samazinātu PFOS emisijas, tiek izmantotas labākās pieejamās tehnoloģijas.
- (7) Pastāv aizdomas, ka perfluoroktānskābei (PFOA) un tās sāļiem piemīt tāds pats riska profils kā PFOS, un tāpēc ir regulāri jāpārbauda īstenojamās risku novērtēšanas darbības un drošāku alternatīvu pieejamība, kā arī jānosaka, kādus riska samazināšanas pasākumus, tostarp arī tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumus, nepieciešamības gadījumā vajadzētu piemērot Eiropas Savienībā.
- (8) Tāpēc attiecīgi jāgroza Direktīva 76/769/EEK ⁽¹⁾.
- (9) Šīs direktīvas mērķis ir ieviest saskaņotus noteikumus par PFOS, tādējādi pasargājot iekšējo tirgu, un, kā paredzēts Līguma 95. pantā, vienlaikus nodrošinot augsta līmeņa veselības un vides aizsardzību.
- (10) Šī direktīva neskar Kopienas tiesību aktus, kuros noteiktas strādājošo aizsardzības minimālās prasības, piemēram, Padomes Direktīvu 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par tādu pasākumu ieviešanu, kas uzlabo darbinieku drošību un veselības aizsardzību darbā ⁽²⁾, un atsevišķas direktīvas, kas uz to pamatojas, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/37/EK (2004. gada 29. aprīlis) par darbinieku aizsardzību pret riska faktoriem, kas saistīti ar pakļaušanu kancerogēnu vai mutagēnu vielu iedarbībai darba vietā (sestā atsevišķā Padomes direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē (kodificētā versija) ⁽³⁾ un Padomes Direktīvu 98/24/EK (1998. gada 7. aprīlis) par darbinieku veselības un drošības aizsardzību darba vietā pret riska faktoriem, kas saistīti ar ķīmiskām vielām (četrpadsmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) ⁽⁴⁾,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU:

1. pants

Direktīvas 76/769/EEK I pielikumu groza, kā noteikts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

1. Dalībvalstis pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2007. gada 27. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai šo noteikumu tekstu kopā ar atbilstības tabulu, kur atspoguļota atbilstība starp minētajiem noteikumiem un šo direktīvu.

Šos pasākumus tās piemēro no 2008. gada 27. jūnija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsaucis.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2006. gada 12. decembrī.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs

J. BORRELL FONTELLES

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

M. PEKKARINEN

⁽¹⁾ OV L 262, 27.9.1976., 201. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/90/EK (OV L 33, 4.2.2006., 28. lpp.).

⁽²⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.

⁽³⁾ OV L 158, 30.4.2004., 50. lpp. Kļūdas labojums OV L 229, 29.6.2004., 23. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 131, 5.5.1998., 11. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

PIELIKUMS

I pielikumam Direktīvā 76/769/EEK pievieno šādu punktu:

<p>“52. Perfluoroktānsulfonāti (PFOS) $C_8F_{17}SO_2X$ (X = OH, metāla sāls (O-M+), halogenīds, amīds, u.c. atvasinājumi, ieskaitot polimērus)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) Nedrīkst laist tirgū vai izmantot par vielu vai sastāvdaļu preparātos masas koncentrācijā, kas ir vienāda vai lielāka par 0,005 %. 2) Nedrīkst laist tirgū pusfabrikātos un izstrādājumos vai to daļās, ja PFOS masas koncentrācija ir vienāda vai lielāka par 0,1 % un tā ir aprēķināta, pamatojoties uz strukturāli vai mikrostrukturāli noteiktu daļu, kas satur PFOS, masu, vai tekstilizstrādājumos un citos pārklātos materiālos, ja PFOS daudzums ir vienāds vai lielāks par 1 $\mu\text{g}/\text{m}^2$ no pārklātā materiāla. 3) Atkāpjoties no iepriekšminētā, 1. punkts un 2. punkts neattiecas uz šiem izstrādājumiem, kā arī vielām un preparātiem, kas nepieciešami šādu izstrādājumu izgatavošanai: <ol style="list-style-type: none"> a) gaismas izturīgiem un atstarojošiem pārklājumiem fotoligrāfijas procesos, b) fotogrāfiskajiem pārklājumiem, ko izmanto filmām, papīriem vai iespaidplatēm, c) miglas supresantiem nedekoratīvās cietās hromēšanas (VI) procesā un mitrinātājiem, ko izmanto kontrolējamās elektrogalvanizācijas sistēmās, kad vidē izplūdušo PFOS daudzums ir samazināts līdz minimumam, pilnībā izmantojot attiecīgās labākās pieejamās tehnoloģijas, kas izstrādātas atbilstīgi Padomes Direktīvai 96/61/EK (1996. gada 24. septembris) par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli (*), d) aviācijā izmantojamajiem hidrauliskajiem šķidrumiem. 4) Atkāpjoties no 1. punkta, ugunsdzēsamās putas, kas laistas tirgū pirms 2006. gada 27. decembra, var izmantot līdz 2011. gada 27. jūnijam. 5) 1. un 2. punktu piemēro, neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 648/2004 (2004. gada 31. marts) par mazgāšanas līdzekļiem (**). 6) Ne vēlāk kā līdz 2008. gada 27. decembrim dalībvalstis ievieš, informējot par to Komisiju, uzskaiti, kurā iekļauj informāciju par: <ol style="list-style-type: none"> a) 3. punkta c) apakšpunktā minētajiem procesiem, attiecībā uz kuriem tiek piemēroti atbrīvojumi, kā arī lietojamo PFOS un to izplūžu daudzumiem, b) PFOS saturošo ugunsdzēsamo putu pašreizējiem krājumiem. 7) Tiklīdz ir pieejama detalizēta informācija par lietojumiem un drošākām, izmantošanai paredzētām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, Komisija pārskata katru 3.a– 3.d punktā iekļauto atbrīvojumu tā, ka: <ol style="list-style-type: none"> a) pakāpeniski tiek pārtraukta PFOS izmantošana, ja drošāku alternatīvu izmantošana ir tehniski un ekonomiski iespējama, b) atbrīvojumus var piemērot arī turpmāk tikai attiecībā uz būtiski svarīgiem nolūkiem, ja to gadījumos nepastāv drošākas alternatīvas un ja tika ziņots par pasākumiem, kas veikti drošāku alternatīvu rašanai, c) PFOS izplūdes vidē ir samazinātas līdz minimumam, piemērojot labākās pieejamās tehnoloģijas. 8) Komisija regulāri pārbauda īstenojamās risku novērtēšanas darbības, kā arī to, vai ir pieejamas drošākas alternatīvas vielām un tehnoloģijām, kurās tiek izmantota perfluoroktānskābe (PFOA) un ar to saistītas vielas, un ierosina pasākumus, tostarp arī tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumus, kas nepieciešami noteikto risku samazināšanai, jo īpaši, ja ir pieejamas tehniski un ekonomiski iespējamas drošākas alternatīvas vielas vai tehnoloģijas.
---	---

(*) OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 166/2006 (OV L 33, 4.2.2006., 1. lpp.).

(**) OV L 104, 8.4.2004., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 907/2006 (OV L 168, 21.6.2006., 5. lpp.).”